

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

ANAYASA

millî ideallerin sembolü

DEMOKRATİK

SAĞCILIĞI

KORUMALIDIR

Böyle Giderse Köyümüzde 25 İle 40 Yaş Arasında Bir Ferd Kalmayacaktır

Millî hayatımızın iktisadî, siyasi ve sosyal çalkantılar için de bulunduğu bir sırada aklımı za şöyle bir soru geliyor: Biz geçmişte ne idik, şimdi ne olduk? Gelecekte ne olacağız? Millî ızdırabı yaşayan bir millet evladı olarak bu sorulara cevap vermemiz gerekmektedir.

Biz üç kıta yedi deniz hakimi cigangir bir millettik. Avrupa'ya el açmıyorduk. Krallara taç giydirdiyorduk. Yabancı devletlerin kralları bizim yardımlarımızla hürriyete kavuşuyordu. Bugün ise biz onlara el açıyoruz.

Türkiye'de iş sahası bulamayan kardeşlerimiz, her türlü mahrumiyete, vatan ve millet hasretine katlanarak Avrupa'ya çalışmaya gitmektedir.

Bizim köyümüz Anadolu'nun en ücra köşesinde 260 hane civarında bir köydür. Köyden bir kısım işçi bulma kurumu vasıtasıyla, bir kısmı da turist olarak iş bulmak için Avrupa'ya çalışmaya gittiler. Hergün de gitmektedirler. Avrupa'ya gidenlerin sayısı 180'in üzerindedir.

Bir evden iki üç kardeş birden gitmektedir. Böyle devam ederse köyümüzde 25 yaş ile 40 yaş arasında bir fert kalmayacaktır. Avrupaya giden kardeşlerimizden şüphesiz ki Avrupa devletlerinin menfaatları var. Eğer menfaatları olmasa götürmezler.

Köyümüzde çiftçilik yapan Ahmet Ağa ancak senelik gelirinin dörtte birini karşılamaktadır. İhtiyacının dörtte üçünü ise gurbet illerinde çalışarak karşılamaktadır.

Köylümüz İstanbul'a gelmek te, iş bulamayınca da seyyar satıcılık yapmaktadır!

Binbir güçlük içinde gece gündüz demeden köle gibi çalışır. Üstelik bir de belediyeler yakalar, 30—40 lira ceza alır. Halbuki onun günlük kazancı 30—40 liranın çok altındadır.

Köylü bu şartlar altında çıkar yol olarak Avrupaya gitmeyi kafasına kor. Avrupaya gitmemesi söylendiği zaman da «Ben geçimimi sağlayabilmem için senenin büyük bir kısmını kurbette geçiriyorum. Böyle giderse benim sütünü yediğim ineğime bile vergi konacak. Ben o zaman hiç köye varmamam lazım. Geçimimi kolay kolay temin edemeyeceğim Belki de hasta olsam doktor parası bile bulamayacağım. Ama Almanya'ya gidersem bu çileden bir parça olsun kurtulurum. Zira orada üç sene çalışmış olsam aldığım para bir iş için sermaye olabilir. Değilse başka çıkar yol yok. Biz banka mı sosyalim dilencilik mi yapalım bunlar revamıdır. Yine en iyisi şerefle çalışmak şerefle yaşamaktır.» der.

Köylü bir parça kar temini için malını İstanbul'a getirir satmak ister. Ama nerde malı daha halde iken çürütülür mahvolur.

Yine bunların yanında gündüne yapılan zamlar köylünün kamburuna kambur ekler. Köylü daha çık çalışma ve kazanma mecburiyetiyle karşı karşıya kalmakla beraber yine ümitsizlikler ve yolsuzluklar onu bırakmaz.

Şu artık bir gerçek oluyor ki her gün yenilenen zamlar milleti insanca ve huzur içinde yaşamadan koparmakta kur tuluşumuz yerine gerilemekte ve boğucu buhranlara ve yıpratıcı yok edici istarplara yuvarlamakta rol almaktadır. Millet iktisadi buhranımızın baş mesulü yahudi vurgunlarının, önlenmesini millî servet soyguncusu hainlerin yakalanmasını kurtuluş yolu beklerken sını kurtuluş yolu olarak beklerken zamların ağırlığıyla daha çok sefaletle düçar olmaktadır.

Türkiye'de gayri millî kuvvetlerin ihaneti milletin hayatını hayli yıpratmıştır. Ve bu böyle devam etmektedir. Bunu teyid eden bizim kendi köyümüzden bir işçinin itirafı şöyledir:

İki yahudi ortak olmuşlar dört atölye kurmuşlar. Benim haftalığım 130 liradır. Atölye-

Gömülü Çoban'dan Seçmeler...

HIÇKIRIK VAR

Kafkasya'dan, Trakya'dan, Türkistan'dan feryadım
Parça parça yüreğim, ciğerimi dağladım,
Ben bu iman yolunda zincirlere bağlandım.

Herkes hür bu dünyada yalnız esir biz varız,
Ümid ümid çırpınır, gamlı gamlı ağlarız...

Cınlardı üç kıtada atımızın nal sesi,
Biz yaktık Moskova'da hürriyet meş'alesi,
Hakkı getirdik dile, sustu batılın sesi,

Asırlardır tarihe şan verir nam alırız....
Tahtalangiray Han'ın şanlı torunlarıyız...

EY TÜRK.

Ey Türk! Yedi deniz fethetlediğin,
Cihana sığmayan iman nerede?
Zalimin alınına çelikleştiğin,
Mazluma yumşayan vicdan nerede?...

Malazgirt, Kosova, Mohaç, Caldıran,
Düşündükçe yedi düvel, çıldıran,
Meydanları akın akın dolduran,
Tarihler dolusu destan nerede?...

KİM SÖKECEK?

Göğsümüzden lav alan istiklâl volkanını,
Parmaklıkla zabt etmek, buna hiç imkân var mı?
Bir çınar gövdesiyle köküyle, budağıyla,
Sökülüp atılma, bir yahudi aklıyla

Utanın parmaklıkla gölgelenen hür yüzden.
Hür yaşama arzusu sökölmez göğsümüzden.
Sökölmez, dalga dalga bağrımızda bu iman,
Sökölmez, ölse vücut, bu fikir hiçbir zaman...

DİLEGİMİZ

Mehmed'in torunları! Kulak verin ki rüzgar,
Kırım kafkas ve Kıbrıs faciasıyla titrer
Yıkık mezar taşları intikam diye inler,
Alevlendirdiğin kin hiç bir zaman sönmesin.

Hainler unuttursa tarihler gizlese de
İmdat çılgınlıkları hür dünya duymasa da
Kararlıyız bu hesap sorulacak mutlaka
Kararlı mücadele bundan böyle durmasın.

Bütün gözler hep size ümidimiz Allah'a
Çelik zırhlı duvarla dur deyiniz barbara
Bükölmez bileğiniz hunhar kaba kollara
Parlatılan «Yıldız»a Allah zeval vermesin.

Hilmi Semerci
İ. H. O.
TRABZON

OTAĞ YAYINLARININ

B. Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve Komünizmin
ihânet plânlarını ifşa eden kitabı
çıktı;

MİLLET DÜŞMANLARININ
İHÂNET PLÂNLARI (Belgeler)

ADRES: Vilâyet Han en Üst kat
Cagaloğlu / İST.

BEKLENEN KİTABI:

ÇIKTI

de plastik kapak yaparım. Sabah saat 8'den gece 21'e kadar çalışırım. Kapağın bir tanesinden bana üç kuruş verirler. Ben fazla kazanmak için fazla çalıştığım halde hafta sonunda benim hak etmiş olduğum paradan kesmek isterler. Hafta sonunda işçilerin gördüğü muameleyi dilenciler bile görmüştür. Gelir giderden anlayan işçileri işten atarlar. Ben hakımı istediğim çoğu zaman beni işten atmakla tehdit ederler. Kendileri İstanbul'un en lüks yerlerinde sefa sürerler. Biz ise esir gibi yaşarız. Bir fırsatını bulsam temen Avrupa'ya giderim.»

Gayri millî unsurların bu

nevi ihanetleri yanında zamlar milleti daha çok ümitsizliğe sürütlüyor. Ben inanıyorum ki zamlar kurtuluşu temin etmeyecektir. Baştan fakirleşmemizin ve servetimizin zayıflamasının müsebbibi olan vurgunları ve alçakca soygunları önlemek en doğru yoldur.

Millet olarak mesullerden bu meselelere titizlikle eğilmelerini isteriz. Değilse tarihe gömölmeğe mahkum duruma düşmüş olacağız.

Eğer Türkiyede Millî Bir politika uygulanırsa o zaman ızdıraplarımız dinler millet huzura kavuşur.

MUSTAFA ÇINARLI

Anayasa Ve Demokrasi

Başbakan bay Nihat Erim, hazırlamış olduğu Anayasa değişikliği tasarısını partilerin tetkikine arz etmiş bulunuyor. Bu son tasarı, daha önce basına intikal etmiş olana nazaran bir hayli değişik.. Türkiye'de Anayasa değişikliğini getekli kılan sebepler, hiç olmazsa bir kısım çevrelerce kesin olarak belli gibi gözükmemektedir. Bu çevrelere göre Anayasa, Türkiye'de kızıl ihtilâl hazırlığının sebep olduğu anarşiye ve krize, icranın müdahalesine manî olucu maddeler taşıdığı ve müessir bir millî ve sosyal kalkınmaya imkân vermediği için değiştirilmelidir.

Şüphesiz ki, bir müessese, sosyal ihtiyaçları karşılayamadığı nispette değiştirilmelidir. Bu bir gerçektir. Ancak Anayasa, millî ve sosyal hayatı düzenleyen normatif bir kaynaktır. Uyumlu olması gerekli temel kaideleri ve varılması gerekli hedefleri göstermektedir. Fakat netice itibarıyla bir direktifler mecmuası ve nihayet bir plândır. Anayasa icraya, teşriye ve kazaya yetkiler vermekte ve mesuliyetler yüklemektedir. Bu mesuliyetleri kavrayacak, yetkileri kullanacak olan da, insandır.

Millî hayatın tanziminde sadece bir âlet olduğu besbelli bulunan Anayasa'ya kabahat yüklemek, devlet adamı mesuliyeti ile bağdaşmaz. En iptidai Anayasasının cari olduğu memlekette bile, devletin, milletin ve vatanın varlığını yıkmaya yönelmiş bir ihanet hareketine, bir saniye müsaade edilemez. Tam üç seneye yakın bir zaman süresi içinde kızıl ihtilâl, kiralık kalemleri, katil militanları, satılık kürsü simsarları ve milletin varlığına düşman rotetifleriyle, millete ve devlete karşı açtığı ihanet savaşında iktidarların müessir ve haklı cevabını bulamamıştır. Aksine, devleti yıkmağa yönelen bu ihanet hareketine kaderin cilvesi olarak Türk milletinin başına musallat olmuş birtakım politikacılar çanak tutmuşlardır. Türk milleti bunların kimler olduğunu bilmektedir.

Ancak bunları belirtmekten maksadımızın 1961 Anayasasını eksiksiz ve kusursuz bir eser olarak göstermek olduğu zannedilmemelidir. Yukarıdaki ifadeleri, bir kısım haris politikacıların mesuliyetsizliklerini, ve korkunç gafletlerini, Anayasa'nın kifayetsizliği perdesi arkasına gizleme küstahlığını belirtmek için yazıyoruz.

1961 Anayasası elbette eksik idi ve kusurlu idi. Bu her beşerî eserin ebedî zaafıdır. Ayrıca 1961 Anayasası, onu hazırlayanların zihniyeti ve zararlı inançlarının, bir dereceye kadar da mahsulü oldu. Nitekim o Anayasayı hazırlayan sözde ilim adamlarından birçoğu bugün milletin, hakkında hüküm verdiği mücrimlerdir. Sözde ilim adamları (!) 1961 Anayasasını, millî iradenin meşru temsilcisi Meclis'in yetkilerini daraltan bir yığın sözde muhtar müessese ile doldurdular.

Anayasa ve kanunlar vardı ama, Türkiye'de kanunlara itaati, vatandaşlığın asgarî gereği olarak kabul ettirecek makam, hemen hemen yoktu. TRT'si gayri millî basını, tiyatroları, sinemaları, millî ekonomiyi yıkan bir sürü teşekkülü hürriyet yerine, anarşinin zehirli bataklığını arıyorlardı.

Maksat, icrayı bir mahalle muhtarlığı gücüne indirmekti. Anayasa'nın hazırlanmasına hâkim olan bir düşünce AP iktidarını, şikâyet ettikleri bütün icraatına imkân veren kaynağını 1924 Anayasası olduğu kanaatinin hâkim bulunduğu 1961'lerde, güçlü azalmış bir icraya zemin hazırlıyordu. Bu 1961 Anayasasının şimdi düzeltilmeye çalışılan büyük eksikliğidir.

Ayrıca, 1961 Anayasası, 1924 anayasasına benzer şekilde temel prensipler vaz edememiştir. Milliyetçilik ve onun hukuk ifadesi olan hâkimiyet prensibi kasten bir tarafa atılmıştır.

Bunlar 1961 Anayasası hakkında ilk akla gelen temel eksikliklerdir. Şüphesiz, Anayasa pozitif bir hukuk kaynağıdır. Bütün kanunların uyması gerekli olan emir ve nehiyleri muhtevîdir. Ve her hukuk müessesesi gibi insanın ve toplumun ihtiyaçlarını ebedî hakikatlerin ışığında çözmeye çalışır. Ebedî hakikatler sabittir. Fakat topluv ve insan değişir ve gelişir. Ekonomik, sosyal ve moral gelişme yeni ihtiyaçları da beraberinde getirir. Bunları düzenlemek için hukukun ve hukuk müesseselerinin de gelişmesi gerekir. Bu gelişmeye ayak uyduramayan hukukî, siyasî ve sosyal bütün müesseseler de çöker.

Toplunun gelişmesi, bu gelişme istikametine uyan yeni tezleri gerektirir. Bu tezler, toplumun gelişmesine ve ihtiyaçlarına uydukları nispette, bugün kamuoyu dedikleri efkârı umumiyeyle şiddetle tesir altına alırlar. Ve idealler efkârı umumiye halini alınca eskimiş müesseseleri silkip atar.

Bu silkiniş ve ilerleyiş iki şekilde olabilir. Ya toplumun müesseseleri, yeni gelişmelere ayak uyduracak kadar, yenileşmeye müsaittir. Yahut ilerlemenin bütün yollarını tıkayacak kadar köhnedir. Eğer toplumun müesseseleri, toplumun ortaya çıkan ihtiyaçlarını karşılayacak ve gelişecek şekilde bulunuyorsa toplum yeni müesseseleri demokratik bir usulle kurar. Aksi halde toplum ile eskimiş müesseselerin devamını dileyenler arasında çarpışma durdurulamaz ve baskının derecesine göre, toplum mücadelesinin en kanlı şekillere bürünmesi de mümkündür.

Bay Nihat Erim, efkârı umumiye Anayasasının en büyük garantisi olarak görmektedir. Bu ifadeye katılmak mümkündür. Ancak efkârı umumiyenin ne olup ne olmadığını kesin olarak belli etmek şartıyla... Efkarı umumiye bir fikrin veya fikirlerin, tek tek fertlerden ayrı olarak, toplum tarafından mukaddes ve hayatî olarak kabul edilmesi demektir. Ancak efkârı umumiye kendiliğinden doğmaz. Sosyal, ekonomik, siyasî ve moral gelişmenin ortaya koyduğu şartlar, ihtiyaçlar, problemler ve duygular, sadece efkârı umumiyenin doğuşu için gerekli vasatı hazırlar. Toplumda beliren hayaller, duygular, insiyaklar toplum suurunun mefhumları haline gelmek için, bir sentez faaliyetini gerektirir. Bunun ise fert yapar. Sonra bu ideal topluma takdim edilir. Bu ideal, toplumun sosyal, ekonomik ve moral gelişmesinin ortaya koyduğu problemlere doğru bir çözüm yolu getiriyor ve ebedî hakikatlerin, o toplumun meselelerinde beliren tezahürü oluyorsa, mutlaka, efkârı umumiye haline gelecektir. Efkarı umumiye ise, toplumun ilerlemesinde, yeni müesseselerin kurulmasında topluma yol gösterir.

Toplumumuzun var veya yok oluş meselesiyle karşı karşıya bulunduğu kaos devresinden, eski yüceliğine yapıcı, demokratik, güçlü, milliyetçi ve ileri bir Türkiye safhasına geçişte muhtaç bulunduğu şey... tam bir demokrasi-dir.

Millî varlığımızı korumak için, devletimizi korumak için, mukaddesatımızı korumak için, gerçekleri korumak için ve millî demokrasiyi kurmak için hürriyete muhtaç bulunuyoruz.

Millî vasıf taşımaya lâyık partilerin bu gerçeği unutmayacağını umarız.

Yeniden Millî Mücadele

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî

MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 79

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBALI

YILMAZ KARAĞİÇLİ

NECMEDDİN TURİNGAY

SABAHAADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İstanbul

Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.

Cağaloğlu — İst.

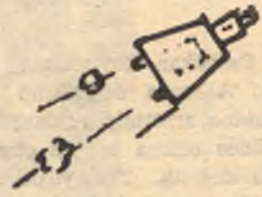
ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira

Altı Aylık : 35 Lira

Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

Anayasa

KAPAK
YAZISI:

Demokratik sağcılığı korumalıdır

MİLLETİNE BAĞLI İNSANLARIN TEMEL VAZİFESİ

Milletimize şekil veren müesseselerin, kendisine göre düzenlediği, kanunların ve icraatın temelini teşkil eden anayasanın alacağı yeni şekil üzerinde konuşmalar, yorumlar sürüp gidiyor. Şahsiyet ve inanç yok-sunu milletle en ufak bir alâka bağı bulunmayan çarpık fikirler, fırsatı ganimet bilerek idare mekanizması üzerinde bir baskı meydana getirilbilmenin çabasını sürdürüyorlar.

Hâdiseler ve fikirler üzerinde ters ve kasıtlı yorumlar yapılmak suretiyle milletimizin millî dayanak ve endişesinin yıkılmaya çalışılması ihaneti, bütün hızıyla devam ettiriliyor. Yabancı kaynaklı ne kadar sözde fikir, moda ve akım varsa hepsinin azgın bir propagandası yapılmak suretiyle, olaylara kendi millî perspektifimizden bakmak gerektiği duygusu yıkılıyor.

Millete onun ayrılmaz bir parçası olması gereken aydın kitle, duygu ve düşünceleri değiştirilmek suretiyle birbirlerine düşman kılınıyor. Uydurma olaylar icat etmek veya basit bir olayı sansasyonel bir hava içinde aktarmak suretiyle alabildiğine iç harp kundaklığı yapılıyor. Böylece tarihin asil bir milleti, yokluğun karanlığına itilmek isteniyor.

Bir kısım hainin ve iç harp kundakçısının bu şekilde, milleti parçalama ve yok etme gayretlerinin yanında, milleti her şeyiyle koruma mukaddes görevini yüklenmiş bulunan bazı po-

litikacıların, bilerek veya bilmeyerek devleti yıkma ihanetinde bulunanların istismarına imkân veren davranışları, milletimizi derin bir üzüntüye boğmaktadır.

İşte böyle bir ortamda, devletini ve milletini korumayı mukaddes bir gaye bilmiş, millî düşünce ve çıkarları her şeyin üstünde gören, millî Devletin, bütün hasmet ve heybetiyle yüceltilmesi idealinin ızdıraplı gayreti içinde bulunan kimseler olarak bazı hatırlatmalarda bulunmayı millî bir görev biliyoruz. Ta ki hâdiselere doğru teşhisler konsun. Milletimiz gerçek yönleriyle bilinsin. Günlük birlik tedbirlerin peşinde değil, köklü ve isabetli kararların yanında olunsun.

MİLLETİ KARAKTERİZE EDEN AMİL

Aynı inanç ve kültürün bir araya getirdiği; ideal, his ve hedef birliği içinde bulunan, olaylar karşısında aynı ruh haletini gösteren fertlerin ifade ettiği topluluk ve mânâya millet denir. Millet, din, ve maddî şekil beraberliğiyle birlikte ve onun çok ötesinde bir ideal birliğidir. Bir toplumu mânâsız bir sürü olmaktan kurtarıp onu millet yapan ana unsur, fertlerin sahip olduğu müşterek idealler ve düşüncelerdir. Böyle olunca milleti ideolojik bir toparlanış olarak tanımlayabiliriz.

SAĞ VE SOL İDEOLOJİLER

O halde ideoloji nedir? İdeoloji, insan, cemiyet tanzime yön elen ve insanın problemlerine çare bulmaya gayret eden düşüncedir. Bir

ideolojinin hayat ideolojisi olması için; o ideolojinin insanı tanıması gerekir. İnsanın tanınması ise, madde ve hayat ana düğümünün normal olarak çözülüşüne bağlıdır. İdeolojiler, doktrinlerine göre tansif edilirler. Bu doktrin ya sağdır ya da sol. Sağ doktrin madde, hayat ve insan gerçeğini doğru olarak tesbit eden doktrindir. Sol doktrin ise madde ve hayat hakkında yanlış bir düşüncüyü doktrinleştirir. Doktrinlerin bu tasnifinden şu netice çıkar: İdeolojiler de ikiye ayrılır: Sağ ideoloji, sol idejiler. Sağ İdeoloji, doktrinine uygun olarak madde ve hayatın doğru izahına dayanır. İnsan bünyesinin kanunlarıyla uyuma halindedir. Sağ ideoloji, insanın ve münâsebet halinde bulunduğu hayat ve kâinat varlığının tesbit olduğu umumî kanunların bilgisidir. Sol ideoloji ise insan fitratına aykırıdır. Bir ideoloji, insan varlığının zarurî olarak ortaya koyduğu kanun uyumuyorsa; tesir altında tuttuğu bütün insanların hayat katili olur. İnsan yaratılışının zaruretlerine aykırı olan bir ideoloji, buhranların ve her türlü ızdırabın kaynağıdır. İdeolojilerin asıl ayırma kaynağıdır. İdeoloji ayırımında ameli ölçü, onun insan yaratılışına uyup uymamasıdır. İdeolojilerin asıl ayırma çizgisini, o ideoloji doktrininin madde ve hayatı izahı ve bilgi teorisi teşkil eder. Sol ideolojinin ana vasfı madde, hayat veya tezahürlerinden birisini putlaştırmasıdır. İnsan yaratılışının kanununa uymayan sol ideoloji, tesiri altında tuttuğu insan ve cemiyette buhranlar doğurur. İnsan fitratına karşı geliş, yavaş yavaş veya hızlı bir şekilde cezalandırılır. İman, düşünce ve ahlâk, asâletini kaybeder. Irk tereddide uğrar.

İnsan yapısının zaruretlerine uyuma halinde olmayan ideolojilerin meydana getirdikleri tahribat bazan farkedilmeyecek kadar az olur. Fakat tahribat birikir ve muayyen bir zaman sonra önüne geçilmez yıkım, bir denbire başlar.

Görüldüğü gibi «sağ» ve «sol» ayırımı, birçoklarının zannettiği şekilde insan ve cemiyet münâsebetleri hakkındaki bir anlayış farkına dayanmamaktadır.

Servetin su veya şu tarz da dağılması, ferdi hürriyetin şu veya bu tarzda tanzimi dileği, bir şahsı solcu veya sağcı yapmaya yetmez. Meselâ hürriyetin kapitalist ve komünistce tefsiri, solcu ve sağcılık ayrımının ciddî ve ilmi bir ölçüsü olmaz. Sistemlerin ve düşüncelerin sol ve sağ olduğu ortaya koyan; onların madde ve hayat anlayışı ile düşünce matodlarıdır.

Bu sebepten komünist çevrelerin ısrarlarına rağmen belirtmek icap eder ki, ne içinde yaşadığımız kapitalist sistem sağdır, ne liberalizm sağdır. Günümüzdeki sahte sağ-sol ayrımlarının maskesini indirmekte zaruret vardır. Çünkü üç kâğıtcılıkta maharet kazanmış hokkabazların ve komünistlerin nazarında sağcılar, işçiyi sömüren patronun, emperyalizmin ve irtica işbirliğinin kuyruklarıdır! Devcut düzenin bekçisidirler!

Bu ithamlar gerçeklerin âdice tahrif edilmişinden başka bir mânâ ifade etmez. Sol düşünce ve eylem, kendi tarihi içinde incelenince sağa yamanak istenen aşağılık ithamların gerçek sahibinin, bizzat sol olduğu meydana çıkar. Uzağa gitmeye ve tarihi karıştırmaya lüzum yok. Şu son birkaç sene içindeki, yurdumuzda mey-

dana getirilen komünist hareketlere bakmak, sol ve sağ hakkında bize kesin bir fikir verir. Şimdiye kadar her Allah'ın günü «Türkiye halkları» diye nutuk verenler solculardır. Millet ve milliyeti burjuva uydurması olarak damgalayanlar onlardır. Türkiye'nin parçalanmasını plânlayanlar, Ayyıldızlı bayraklarımızın yerinde kızıl bayrakların dolgalanmasını özlemine duyanlar, Türkiye'nin bir Sovyet Cumhuriyeti haline gelmesinin heyecanlı arzularcısı bulunanlar... hep solculardır. Şerefli Türk ordusunu «Asalaklar» olarak damgalayıp «Burjuva ordusu» ve «Faşistler» diye niteleyenler onlardır. Banka soyan, adam kaçıran milleti ve devleti milyonlara varan zararların ikerisine atan onlardır. Alçakça ve nâmussuzca bir ithamla «Amerikan işbirlikçisi» ve «faşist» olarak tanımladıkları millî ordumuzu ve devletimizi yıkacaklarını açıktan ilân edenler ve bütün millî müesseseleri karşılarına alanlar hep solculardır.

Peki, ya sağcılar ne yapmıştır? Şerefli Türk ordusuna toz kondurmak, devletin yıkım hareketine her şeyleriyle karşı çıkmaktan, Türkiye'nin varlığını sömüren Beynelmîlel Yahudilikle, uşağı masonlukla, Hristiyan misyonerliği ve komünizmle sa vaştan başka sağ Türkiye'de ne yapmaktadır?

GERÇEKLERİ GÖRELİM

Bugün Türkiye'mizde iki kuvvetin değişik şekillerde çarpıştığı bir gerçektir. Bu kuvvetlerden birisi; devlet ve milleti en aziz varlığı bilip onu hainlere boğdurmak istemeyen milletin cephesi; diğeri ise devletimizin ebedî düşmanı olmuş Beynelmîlel Yahudilik ve onun içirimizdeki kuyruğu durumunda olan komünizm ve masonluk cephesi. Bu şer kuvvetlerle milletimiz arasında tarihimiz boyunca görülen ölüm kalım savaşı bütün şiddetiyle devam ediyor. Bu husus, tarih ve millet şuuruna sahip olan, milletler ve inançlar münâsebetini iyi bilen, sosyal ve askerî kanuniyetlerin bilimine vakıf olan gerçek aydınlarca bilinen bir husustur. Milletimizle onun düşmanları arasında devam edip giden bu çarpışmayı sağ ve sol gurupların karşılıklı tahriki olarak görmek milletin hayat ideallerinin bekçisi olan sağ ve sol ihanetiyle aynı paralelde göstermek, gerçeği iğrenç bir şekilde tahrif etmektir. Kavga yapıyorlar ve adliye, polisi meşgul ediyorlar diye hırsızla ev sahibini; terazinin aynı kefesine koymak akıl, insaf ve millet sevgisiyle bağdaşmaz.

KOMÜNİSTLERİN OYUNUNA GELMEYELİM

Dünyanın her yerinde aynı sloganları kullanan ve komünist devletin kurulmasında aynı yol ve metodu uygulayan Beynelmîlel komünizmin Türkiye'deki uçları, şaşırtıcı ve yanıltıcı neşriyatlarını alabildiğine devam ettiriyorlar. Olaylara; «alt yapı-üst yapı» «devrim-karşı devrim» gibi sloganlar ifade ettiği mânânın arkasında markxist izah tarzları getirmeye devam ediyorlar. Bugün maalesef birçoklarının, dilinden düşürmedikleri lâflar haline gelen bu düşünce tarzları komünist tefekkürün yapı taşlarıdır. Propaganda tekniğinde görülen «Düşmanı teke irca etme» prensibini uygulayan komünistler, kendilerine, bu metodu, üzerinde uygulamaya müsait bir adam olarak Demirel'i seçmişlerdir. Türkiye'de sağcıların teşvikçisi Demirelmiş! Kargaların bile güldüğü bu saçmalığa as

lında kendileri de inanmazlar. Demirel gibi alt yapı-üst yapı sloganını benimsemiş mason bir sol düşün cenin, saçcılıkla en ufak bir alâkasının bulunmadığı vurdumduymaz bir politikacının iktidardan düşürülmesine, birçok üzülenler gerçekte komünistler olmuştur. Çünkü en rahat çalışmaya onun iktidarsız iktidarı devresinde kavuşmuşlardır. Komünistler aslında kendi paralellerinde olan bir Demirel'i boy hedefi olarak seçiyor gözükmekle, bir mason olarak komünistlere çanak tutması sebebiyle milletçe zaten itibar sahibi olamamış bir insanın, itibarını tamamen kaybettiği şu anda ve onun şahsında aydın kitleyi sol düşünceye kanalizetmek gayesini gütmektedirler. Ve bunda da maalesef yer yer muvaffak oldukları görülmektedir.

SOL, ARKASINDA KOMÜNİZMİ SAKLAYAN BİR MASKEDİR

Komünizm Türkiye'de, kullanabildiği tarihten beri, yıkıcı faaliyetini hep «sol» kelimesinin arkasında yürütmüş tür. Orduya hücumunu, «sol» kelimesinin arkasına saklanarak yapmıştır. Devlet kundakçılığını ve millet yıkıcılığını yine aynı kelimenin siperinde yürütmüştür. Sol Türkiye'de her zaman komünizmin maskesi olmuştur. «Sol»

adı altında piyasaya sürülen neşriyat yapılan konuşmalar, girişilen «ey-

geçilmez bir unsuru olacaktı! Demokrasiyi de kendilerine göre ve tek taraflı fikirlerin aracısı olarak tarif eden ve empozeye kalkışan bu adamlar ne demek istiyorlar? Sol ihanetinin, Türkiye'yi nasıl bir uçu- rumun kenarına getirdiği ve yakın bir geçmişte millet olarak hangi buhranlı ortamlara sürüklendiğimiz kasten unutturulmak isteniyor. Bu adamlar, sol teoriyle pratiğinin yani Marksist düşünceyle ihtilâl hareketinin birbirinden ayrılmayacağını, komünist şeflerce ayrılmaması gerektiği tavsiyelerinin yapıldığını pek âlâ bilirler. Ama şaşırtılmış bir kısım çevreleri de kandıracakları kanaatindeydiler.

MİLLETİN ENDİŞESİ

Bu konuda asıl bizi üzen ve milletimizi endişeye sevkeden husus; bugün için devletin dairesinde söz sahibi olan bazı politikacıların «sol»u ümitlendiren beyanat ve tavırlarının, tıpkı 1960 dan sonraki politikacıların, yanlış ifadeleriyle sebep oldukları buhranlı günlere memleketi tekrar iteceği endişesidir.

Bu zevatin ağzından manşete geçirilen beyanatların, «sol» takımını nasıl ümitlendirdiği ve bu beyanat sahiplerinin nasıl kendi paralelleri- ne alınmak istendiği meydandadır. Modern insanın sola açık olması lâ zım geldiğini söyleyenler, solun (yu-

lunan bütün slogan ve temaları neşriyat ve eylemlerinde işleyen bu ihanet şebekesi, bugün, Anayasanın sosyal demokrasiye açık olacağını ifade ettiği söylenen yetkiliye ve kendisini, memleketi, içinde bulunduğu çıkmazdan kurtarsın diye iktidara getiren kahraman orduya şöyle saldırıda bulunuyordu: «Ne paha sına olursa olsun, tüm sosyal demokratlar oynanan oyunlara karşı kavgalarını sonuna dek sürdüreceklerdir. Ayrıca bugüne kadar devrim edebiyatı yapıp bugün kurulacak iş birlikçi hükümetten yana çıkanlar da bu kavgada hedeflerimiz arasındadır...» (2) «... Faşist bürokratların yıllardır biriken iktidar olma hırsları, Nihat Erim hükümetiyle gerçekleşmiştir. Erim hükümeti, hâ kim güçlerin iktidarındır...» (3)

Eğer sosyal demokrasiden, milletin adaletle ve huzur içinde yaşatılacağı kastediliyorsa; mezkûr fikir akımının, beklenen mesut neticeyi temin ettiği hiç görülmemiştir. Unutulmasın ki, bir slogan ve bir hareket tarzı, muayyen bir doktrin ve ideolojinin tezahür vasıtasından başka bir şey değildir. «sosyal demokrasi» lâfı da, arkasında materyalizmin iğrenç suratını gizleyen bir aldatmacadan başka bir şey değildir.

Şurası katî bir gerçektir ki sol, ka pitalizm ve sosyalizm denemeleri-

— 21 Temmuz'da çalışmaya başlayan partilerarası komisyon içlerinde bazı müzikçilik yapanlar da bulunmasına rağmen çalışmalarına devam etmektedir. Millet sabırla neticeyi beklemektedir. Temennimiz alacakları kararın millî vicdanı zedelememesidir.

lemeler, her zaman, arkalarında kıp kızıl bir suratı saklamıştır. Zaten Moskova'da yapılan komünist yazarlar konferansında, dünyanın dört bu cağından gelen komünist yazarlara; «Memleketinizde komünist partisinin kurulmasına çalışınız. Komünizm kelimesini kanunen kullanmanız mümkün olmuyorsa sosyalizm (sol) kelimesini kullanınız, o da imkânsız olursa işçi haklarını temin etmek paranası arkasında faaliyette bulununuz» şeklinde bir talimatın verildiği herkesçe bilinmektedir. Türk milletinin ve onun millî müesseselerinin komünizme iltifat etmeyecek kadar şuurulu oluşu karşısında komünistler, «sol»u ilmi ve felsefi bir renge de büründürerek ve modern insanın mutlaka ilgilenip kabul lenmesi gerektiği bir akımın gibi empozeye gayret etmektedirler.

Millete karşı senelerdir sürdürdüğü ihanetli artık en yüksek hukuk kurumlarınca da görölerek kapatılan Rusya'nın yurdumuzdaki beşinci kolu TİP'in ardından, ağıtlar döşenircesine yazılar yazılmakta ve onun bıraktığı boşluğu dolduracak bir sosyalist partinin kurulması gerektiği empoze edilmektedir. Dönme Abdi İpekçi ve Marksist paçavra «Ortam» dergisi, bu ihanetin öncülüğünü yapmaktadır. Kurulacak sosyalist parti, demokratik hayatın vaz

karıda verilen izahların ışığı altında kapitalist ve sosyalist yönleriyle) Türkiye'de ve dünyada şimdiye kadar sebep olduğu derin buhranlardan ve çıkmazdan habersiz midirler? Beynelmîlel politikanın ve propagandanın, dünya milletlerini, ikisinden birisine girmeye mecbur bırakan hummalı gayretleriyle sanki sadece iki tane sosyal, siyasi ve iktisadî sistem varmış gibi, sosyalizm veya kapitalizmin kucağına kendimizi atmamız gerektiği hissine kapılmamız, buhranın ve çıkmazların içine yuvarlanmayı şimdiden ka bulenmemiz demektir.

Yeni Anayasanın sosyal demokrasiye açık olarak hazırlanacağını ifade ettiği söylenen bir diğer yetkili de «sosyal demokrasi» ihanetinin ne mânâya geldiğini acaba bilmezler mi? Sosyal demokrasi, Lenin'in kurduğu ve Rusya'nın komünizme itilişinde basamak vazifesini görmüş bir partinin adıdır. Kaldı ki Türkiye'de sosyal demokratik mücadele verenlerin eylem ve fikirleri meydandadır. Kurulduğundan itibaren Sosyal Demokrasi Dernekleri, bir kızıl anarşist çetesi olan Dev-Gençle her bakımdan beraber olmuşlardır. (1) Gerici, faşist, alt yapı-üst yapı, işbirlikçi, devrim-karşı devrim gibi memleketimizi komünizme yuvarlanmanın birer maskesinden ibaret bu

le ve diğer fikrî ve sosyal tatbikatlarıyla, tarihi boyunca hep anarşinin, buhranın hürriyetsizliğin, sömürünün, insanlık şeref ve haysiyetini hiçe saymanın bir âleti olmuştur. Ve neticede milletler, millî varlıklarının çürüyüp önüne geçilmesi mümkün olmayan felâketlerin içinde tarih olup gittiklerini büyük bir acıyla yaşamışlardır. Halen doğusu ve batısıyla dünyanın büyük ihtilâlar geçirdiği ortadadır. Hayat, madde ve insanı gerçek yönleri ve zaruretleriyle tanıyamayan fikrî ve siyasi sistemlerin, dünyanın en asil ve şerefli varlığı olan insanı nasıl mûta lâa ettiği ve hürmete lâyık yönlerini unutturarak hayatı nasıl mânâsızlaştırdığı meydandadır. Bunun içindir ki bütün insanlık, asliyetine tekrar dönmek, hürmete lâyık bir varlık olduğu şuuruna kavuşup bu şurun tatbikat haline geldiği sistemde yaşamının çırpınışı içinde bulunmaktadır. Modern insanın geçirmek- te olduğu felsefi, fikrî ve siyasi buhran ve onun büyük bir arayış içinde olduğu açıktır. İnsanlığın bu çaba ve ızdırabına kayıtsız kalınmaz ve cahilce bir tutumla, başta kendi milletimiz olmak üzere insanlığı felâkete sürüklemek gayesinde olan; bütün anlayış ve müesseseleriyle bu yönde kurulmuş bulunan siyasi ve

Sayfayı Çeviriniz

Soygunlar Komünistlerin Yeniden Taarruza Geçtiklerinin İfadesidir

Geçtiğimiz hafta biri İzmir'de diğeri de İstanbul'da olmak üzere iki büyük soyguna daha şahit olduk. 27 Temmuz salı günü İzmir'den Denizli'ye para götüren Ziraat Bankası arabası çevrilip 4 milyon 300 bin lira soyulmuştur. Bundan iki gün

sonra da Taksim'de 300 bin liralık mücevherle birlikte 33 bin lira daha çalınmıştır.

Bildirildiğine göre olay günü parayı nakleden banka arabasında bulunan Kadir Kaymaz, Aydın - İzmir il hududunda arkalarından gelen Anadolu marka bir arabadan silah sesiyle verilen işaretle tabancasını çıkarmış ve arabayı durdurmuştur. Bundan sonra Anadolu'dan inenlerin de yardımıyla şoför Yalçın Berber ile Tekin Asal ve Hüseyin Sarıca adlı memurları iyice bağlayıp morfinle uyutarak parayı alıp kaçmışlardır. Olaydan sonra derhal kovuşturmaya geçilmiş, şoför ve iki memurla birlikte Kadir Kaymaz'ın yakınları ve mesai arkadaşları gözaltına alınmıştır.

Soyguncuların kimliklerinin bir kısmı tesbit edilmekle birlikte emniyetçe gizli tutulmaktadır. Ancak soygunun elebaşlarından olan Fahri Aral'ın Dev-Genç'li olması, öte yandan Kadir Kaymaz'ın babasının oğlu için «o ideolojik olarak ailemizden 2 yıl önce koptu. Sonrasını bilmiyoruz» gibi sözler sarfetmesi olayın bundan öncekiler gibi bir komünist tertibi olduğunu ortaya koymaktadır. Üstelik aranan komünistlerin - İsrail Elçisini kaçıranların bazıları da dahil olmak üzere - pek çoğu ya kalanmamıştır. Bütün bu ipuçları gözleri başka hiç bir iddiaya lüzum bırakmadan komünistlerin üzerine çevirmiştir.

Olaydan sonra Ege ve Akdeniz sahilleri kontrol altına alınmış ve giriş çıkışlar tesbit edilmiştir. Soyguncuların, büyük bir ihtimalle Egede ki Yunan Adalarına kaçmak isteyecekleri veya kaçtıkları düşünülmektedir. Bununla ilgili olarak Taner motorunun sahibi olan Taner Metin'in ifadesi de dikkate değer. Taner Metin'in belirttiğine göre bir genç kendisine gelmiş ve motoruyla Sisam'a geçmek istediğini, bunun için istediği kadar para verebileceğini belirtmiş, motor sahibi de ancak pasaportla geçirebileceğini söy-

— Komünist hareketler, kısa bir geri çekilme devresinden sonra yeniden başlama istidadını göstermektedir. İzmir'deki banka ve İstanbul'daki kuyumcu soygunu bunun ilk işaretleridir. Yalnız dikkat edilirse, banka soygunu, banka personeliyle işbirliği yapılarak gerçekleştirilmiştir. Bu durum belki daha önceki banka soygunlarına da ışık tutacaktır. Resim, banka soyguncusu Fahri Aral (solda) ve işbirliği yaptığı Kadir Kaymaz (sağda) görülüyor.

leyince hemen ortadan kaybolmuştur. Durum emniyete intikal etmiştir.

Öte yandan güvenlik kuvvetleri İzmir'de yeni kiralanan bir evi kontrol altına alarak, eve arka kapıdan girmek isteyen üç genci ellerindeki valizlerle birlikte yakalamışlardır. Ancak yakalanan solcuların Ancak yakalanan şahısların kimlikleri ve olayla ilgileri hakkında resmi bir açıklama yapılmamıştır.

İzmir'deki soygun vakasından sonra Perşembe günü de Taksim'de bir kuyumcunun duvarı delinerek 300 bin liralık mücevheratıyla birlikte 33 bin lirası çalınmış; aynı gün bir evden de 10 bin liralık kıymetli eşya daha çalınmıştır. Olay emniyete intikal etmiş fakat soyguncuların kimlikleri hakkında herhangi bir tesbit ve açıklama yapılmamıştır.

Örfiidarenin ilânından sonra kızıl olaylar biraz durmuş iken tekrar renk vermesi milletle birlikte resmi makamları da tedirgin etmiştir. Fakat bu olaylar, sürpriz sayılmaz. Çünkü komünist harekât her halükârda durmaz. Ancak renk ve şekil değiştirir. Öte yandan Babıâli paçav

ralarında hâlâ komünistleri masum gösterme gayretleri sürüp gitmektedir. Türkiye'de TİP, Dev-Genç, v.s. gibi kızıl ihtilâl şirketlerinin dağıtıldığı bir zamanda, bugünkü durumun aslı faili olan komünistleri himaye gayesiyle Türkiye için yeni bir sosyalist parti gereklidir» gibi başlıklar atan gazeteler neşredilirken, komünistler soyguna devam etmez mi?

Soyulan toplam kıymetin değeri 5 milyon liraya yakındır. 5 milyon lira ise kuvvetli bir bölüğü en modern silahlarla teçhiz edebilecek bir meblağdır. O halde komünistler bundan sonra da faaliyetlerine devam edeceklerdir. Bunun için yakalanan komünistlerin cezası en kısa zamanda ve hiç bir müsamahaya meydan vermeksizin kesilmelidir. Zira davanın uzaması komünistleri şımartmakta; bu hal ise onları yeni olaylara sürüklemektedir.

Olaylar ancak kesin ve sert tedbirler almak ve suçluya cezasını göz kırpmadan vermekle önlenecektir. Yoksa vakit geçmiş olur. Zamanı bir daha geriye getirmek mümkün değildir.

Gomel - Zigna Bu Defa Ne Yapacak

Fakir milletimizden topladıkları zeytinyağlara motor yağı katarak Türkiye'nin itibarını dış ülkelerde sıfıra indiren yahudi Gomel-Zigna şirketinin sahipleri şimdi İzmir Sıkıyönetim mahkemelerinde hesap vermektedir. Bugüne kadar bütün milliyetçi basının feriyatlarına, İzmir 1. Sorğu hakimisi gerçek vatansever A. Ve dat Altuna'nın bütün samimi gayretlerine rağmen hasıraltı edilmek istenen dâvaya bilindiği gibi halen İzmir Sıkıyönetim mahkemelerinde bakılmaktadır.

Zeytinyağı skandalı sanıkları olan Sami gomel ve ortakları bir defa da İzmir 3. Ağır

Ceza Mahkemesince döviz kaçakçılığı suçu ile yargılanmışlardır. Türkiye'den antika eşya kaçıran bunları Avrupa'da satan ve parasını İsviçrede ki Diskont Bank adlı bankadaki 5612 numaralı hesaba yatıran yahudi vurguncularının 3. Ağır Ceza mahkemesince yurt dışına çıkmaları yasak edilmiştir.

Ayrıca Balıkesir Milletvekillerinden Mevlüt Yılmaz 27 Temmuz günü Adalet Bakanlığına zeytinyağı skandalı ile ilgili bir mektup göndermiştir. Yılmaz Yahudi «Gomeller» firmasının elinde daha 350 ton motor yağı ile karışık, zehirli

yağ bulunduğunu da açıklamıştır.

Bir milletvekilinden beklenen vatanseverlik örneğini veren Yılmaz, mektubunda; «Ağır ceza mahkemesi, kanunlara aykırı gerekçesiyle ve yine usul ve kanunlara aykırı bir kararla «Gomel-Zigna» şirketinin sanıklarına TCK'nun hangi maddesine dayanarak beraat kararı vermiştir? Bu konuda Adalet Bakanlığı tarafından ne pibi işlem yapılmıştır?

Bu dâvâ Adalet Bakanlığına mal olduğundan Adalet Bakanlığı şimdiye kadar fade-i mahkeme için bir işlem yapmış mıdır? Yoksa vbgk vbgk mızı iki paralık eden, dış tica retimizi sabote eden beynelmilel vurguncu yahudilere özel muamele mi yapılmaktadır? Kanunlar bunlara tatbik edilmekte midir?» demıştır.

fikri sistemlerin meddahlığı ve yürütücülüğü yapılamaz.

Hiç mübalâga etmeden ve gerçeğin tam ifadesi olarak söylüyoruz ki, milletimizin kurtarılması ve yükseilmesi ancak kendi milli ideoloji ve sistemimizin prensipleriyle mümkün olacaktır. Hayatı, insanı ve maddeyi kendi kanunîyetleri için de düşünüp yorumlayan, ona göre çözüm yolu ve prensipler vazeden milli ideolojimiz ilmi sağ'ın uyarılmasına her zaman muhtacdır.

Sahte ve gerçekleri görmekten uzak bir kısım sözde sağcının mânâsızlığı, gerçeğe giden yolları tıkanan beynelmilel kuvvetlerin ve onların içindeki ajanlarının çığırkanlığı ve kasıtlı izah tarzları, kendimi ze ve asliyetimize bizleri küstürme melidir.

DEMOKRATİK SAĞ'A KAPILAR KAPANAMAZ

«Sol» adı altında toplanan ve bütün beşerî buhranların sebebi olan gayri ilmi ve gayri milli ideolojiler ve onların tatbik ifadesi olan sistemlere karşı ne ile ve hangi ideolojiyle duracağız? Bu ideoloji şüphesiz ki, yukarıda haklılığını izah ettiğimiz ve milletin bünyesinin sistemleşmiş ifadesi olan ilmi Sağ'dır. Ve onun, hiçbir tahrik ve anarşiye meydan vermeden yürütülen demokratik mücadelesidir.

Dünyada halen mevcut bulunan siyasi ve ekonomik sistemlere karşı cihan çapında patlama ve protestoların olduğu bir vakıdır. Tatmin olamayan ve meselelerine çözüm yolları arayan insan oğlu, yeni bir anlayışın hasretini çekmektedir. O halde Türkiye'ye yeni bir şekil verme gayretlerinin bulunduğu şu günlerde, bu gerçekler gözden ırak edilemez. Yanlış değerlendirmelerle milletin hayat ideal ve isteklerinin gelişmesine mani olunamaz. Devleti ve milleti ölüm çukuruna iten hainlerle devlet ve millet için can vermeye hazır olan milletimizin çocukları aynı paralelde mütalaa edilemez.

Psikolojik bir hastalık olan aşağılık kompleksine kapılarak milletin düşmanı olan millet, ideoloji ve sistemlerden iktibaslarla bulunulamaz.

Kurtuluş tahkir edilen ve unutulmuş tarihimizin kucağındaki milli müesseselerimizde ve onların, milli bir ruh ve şuurla yapılacak ıslah hareketindedir. Bu şerefli ve hayati vazifeyi deruhte etmiş demokratik Sağ hareket, anti demokratik bir kısım davranışlarla kısıtlanmamalıdır. Milletimizin, kurtuluşu adına mesul şahıslardan ve bütün aydınlardan beklediği de budur.

- (1) Sosyal Demokrasi ve S.D.D.F. Süreyya Koç.
- (2) Cumhuriyet, 22 Mart 1971. Sosyal Demokrasi Derneği'nin bildirisi.
- (3) Cumhuriyet, 25 Nisan 1971 Sosyal D.D.F. Genel Başkanı Nafiz Bostancı'nın konuşması.

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

- 9 -

MİLLÎ MÜCADELE VE TÜRK ORDUSU

Türkiye'de bundan 13 ay evvel, bir isyan provası olan 15-16 Haziran hadiseleri sırasında Bay Toker nere de idi, bilmiyoruz. Bildiğimiz kayın pederinin örfi idarenin hemen sona erdirilmesi yolundaki çırpınışlarıdır. Türkiye'yi kızıl bir ihtilâlin içi ne itilirken görüpte, susamazdık. Vatan, millet ve devlet tehlikede iken duramazdık. Zira vatanımız, banka hesaplarının şiştiği yabancı diyarlar değildi. Türk milletini içine yuvarlanmak üzere olduğu karanlık akıbetten kurtarmak üzere, teşkilâtlı ve tarafsız bir kudretin müdahalesine ihtiyaç vardı. Bu kuvvet Türk ordusu idi... Aynı zamanda polisten sonra, ordunun haysiyeti ve şerefini ayaklar altına almaya cüret eden, Türk ordusuna faşistler diye saldıran köpekler ve onların babı adideki daha iğrenç ortakları Türk askerini iğrenç hücumları ile kahretmeye uğraşırken, her zaman söylemekle iftihar duyacağımız «Yaşasın Ordumuz» sözünü, o gün Türkiye'nin tehlikeler içinde yüzen ufukları boyunca haykıracaktık. Ve haykırdık da... Bilesiniz bay Toker, Türk ordusu, madrabazlar, üç kâğıtçılar tarafından değil, mukaddes vazifesini ifa edişi sırasında daima gerçek vatanseverler tarafından bağirlara basılacaktır. Ve milletin semaya yükselen hayır duasını alacaktır.

Her satırı iğrenç bir üçkâğıtçılık dan ibaret olan, basitin basiti perişan tefrikada, bizim Türk ordusunu tıpkı paşa babanız gibi politik menfaatlere alet etmek sevdasında olduğumuzu yazıyorsunuz. Adi yalanlarınıza bir yenisini ilâve etmekten başka birşey yapmıyorsunuz.

Bay Toker sende çok iyi bilirsin ki, Türk ordusuna çengel atma diye tahrife çalıştığın yazı, sadece kendini milliyetçi ve müslüman sanan ve senin de çok iyi bildiğin hödüklere hitaben yazılmıştı. Ve maksadı, Türk ordusunu senin gibi kiralık kalemler vasıtasıyla millî cepheye tahrik imkânı veren, düşüncesiz davranışları mahkum etmek için yazılmıştı. Ve sen de çok iyi bilirsin ki, iş parlamento mücadelesine kalınca, bir partinin başarı şansı, onun rakibinin CHP oluşu nisbetinde artar. Millî bir partinin iktidara geçebilmesi için, sadece senin paşa babanın muhafazet göstermesi yeter. Yani CHP ve paşa baban, millet karşısında daima avucunu yalar. Anladın mı beyzade, paşazade! İşte, bunun için, milletin seven hiç bir partinin akından, Türk ordusuna bir operet ihtilâli yaptırmak geçmez. Bu hayaller, senin paşa babanın eski hastalığı idi. İstersen ona sor. O sana anlatır. Ama kişi, alemleri kendisi gibi görmüş, derler. Her halde herkesi kendiniz gibi ihtilâl tahrikçisi sanıyorsunuz.

Aşağıdaki satırlar, zerrenamus ve zerre basireti kalmış olanların bile kabul edeceği gerçekler değil midir? Biz bir takım enayilere, üç san dalye uğruna, orduyu halka, halka orduya düşman kılacak ve senin gibi cibilliyeti malum bulunanlara

Millî Mücadele ve Türk Ordusu

resmî jurnalcılık yaptırabilecek davranışları o günden önlemeye çalıştığımız için mi hain oluyoruz? Ey mücessem hiyanet!

MİLLÎ MÜCADELE PARLEMENTO

Millî Mücadelemizin hedefi, beynelmîl Yahudiliğin ve ortaklarının devlet ve millet hayatındaki tahakkümünü yıkmak, emperyalizme son vermek olmalıdır. Hedef açık olarak beyan edilmeden, halkın mücadeleye iştiraki mümkün değildir. Atalarımızın şerefli hayatına layık bir yaşayışı hâkim kılmamızın yolu; milletimizi iktisadî, siyasî, ictimai ahlâkî, fikrî bir esaretin içine iten, Yahudi emperyalizmini ve yuvarlandığı kayırlı millî, pitalist sistemi demokratik yollarla tasfiye olmalıdır.

Hedefi iyice beliren Millî Mücadelelenin zafer şartı ise; ehliyetli bir kadronun halkı uyarması teşkilâtlanması ve mücadeleye sevk etmesinden ibarettir. Halkın büyük ekseriyetini mücadeleye sevk edemeyen bir kadro liyakatsizdir.

Parlamento ve parlamento çalışmaları ise; halkın uyandırılması, aydınlatılması, teşkilâtlandırılması ve mücadeleye sevk için ihmal edilmez çalışma şekilleridir. Ancak parlamento çalışmalarının ehemmiyetini ne küçümsemek ne de mübalağa etmek doğru değildir.

Mücadelelenin tümünü parlamento çalışmalarından ibaret zannetmek ne kadar zararlı ise, mücadelede parlamento çalışmalarından istifadeyi red etmek de es azından o kadar zararlıdır.

Millî Mücadelemizde şu an beliren yanlışlık, bütün mücadeleyi parti çalışması zannetmek ve parti çalışma-

sını da parlamento mücadelesine hisar ettirmek gibi zararlı anlayışlara sebep olmaktadır.

BAŞLANGIÇTA PARLEMENTOLAR VE BUGÜN

Parlamentolar, başlangıçta monarşilerde Kralların iktidarını halk veya halkın bir kısmı namına tehdide yayan müzakere meclislerinden ibaret idiler. Şimdi parlamentolar müzakere ve karar meclislerinden ibarettirler. Hukuken devlet namına karar alma yetkileri vardır. Millî hakimiyet doktrininin en güçlü olduğu devirlerde bile daima k a r a r organı oldular ve sivil kaldılar. Bugün ise millî hakimiyet cereyanları eski hakimiyetini baybetmiş bulunmaktadır. Parlamentolar zamamızda teşrii vezifesini yapmaktadırlar. İcra ve kaza işleri meclisin dışındaki makamlarca görülmektedir. Demek ki zamanımızda parlamento yanında, bir başka gruba olarak, yahut da devlet organı olarak beliren müesseseler yer almaktadır. Parlamento, hükümet, adliye, maliye, sendikalar, basın ve ordu zamanımızda iktidarın gerçek sahipleri olarak ayakta dururlar. İyice hatırlanmalıdır ki, düşman sadece parlamento savaşılmamaktadır. Bütün devlet kademelerinde çarpışmaktadır.

REY EKSERİYETİN MANASI

Parlamentonun devlet içindeki yeri iyice belirtildiğine göre; sadece parlamento da rey ekseriyetini ele geçirmeyi hedef alan bir mücadelenin ne kadar kısır bir mücadele olduğu ilk bakışta anlaşılır. Siyasî tarih parlamento ekseriyetinin tek başına ele alındığı takdirde hiç kıymeti olmadığını göstermektedir. Ne yazık ki Türkiye'de bir kısım sözde sağcı politikacılar parlamento da ekseriyet elde

edebilmek, yahut sadece parlamento ya girebilmek için doktrin ve metodlarından feragat etmektedirler.

PARLEMENTOLARIN VAZİFESİ NE OLMALIDIR?

Bu mahzuru hatırladığımız göre, Millî Mücadelemizde parlamento çalışmalarının yerini kolaylıkla tayin edebiliriz. Parlamentolar, halkın uyandırılması, aydınlatılması, teşkilatlanması ve mücadeleye sevk için bir kürsü olarak kullanılmalıdır. Millî Mücadelemizde parlamentonun yeri bundan başkası olamaz. Zira parlamento da elde edilen ekseriyet ne olursa olsun, gayri millî Judeo-Grek menşeli kapitalist sistem mevcut olduğu sürece alınan kararlar milleti buhrandan kurtarma hususunda hiç bir mânâ ifade etmez.

Parlamento mücadelesini haklı bir doktrin, doğru bir metod ve üstün bir strateji ile yönetmeyen ve bütün mü-

cadele şekillerinin organik bütünlüğü içinde uygun yerine oturtamayanlar, elleriyle mağlubiyetin tohumlarını ekmektedirler. Zira parlamento mücadelesi, beynelmîl Yahudilikle yapılması, gerekli doktrin, fikir ve kuvvet mücadelesinin bir şekline te kabül eder.

Parlamento mücadelesini, Millî Mücadelede tek başına her derdi halleden bir âlet sananlar ancak ahmaklar olabilir.

Parlamento ekseriyetlerinin organize güçler ve ekseriyetle askerî güçler tarafından alaşağı edildiğini hatırlasak, parlamento mücadelesinin ancak doktrin, fikir ve kuvvet mücadelesinde zarurî, fakat muhtut bir yer işgal ettiğini unutulmayacak şekil de öğrenmiş oluruz. Bir parlamento ekseriyetinin cezibesine kapılarak halka masal anlata anlata bitiremeyenler, hareketlerinin Millî Mücadeleye ne dereceye kadar faydalı olduğunu düşünmelidirler.

PARLEMENTO MÜCADELESİ

Millî Mücadelemizde başarılı bir parlamento mücadelesinin verilebilmesi; sadece parlamentonun ve parlementer mücadelenin Millî Mücadele içindeki yerinin isabetle seçilmesi ile mümkün değildir. Aynı zamanda parlementer mücadelenin üstün bir stratejiye göre yönetilmesi gereklidir. Mücadelemizin ilk hedefleri ve sloganları; ancak doğru ve üstün bir strateji incelemesinin mahsulü olmalıdır. Strateji, bilindiği gibi, kuvvetlerin karşılıklı muhasebesine dayanır. Bir toplumda mevcut ana kuvvetlerin karşılıklı tahliline dayanmaksızın ortaya atılan her söz, sahte, her slogan bozgun sebebidir.

Devamı Var

— 15-16 Haziran Komünist ihtilâl provasında, işçiye ordu ve polis karşı karşıya getirilip, kudurganca devlet kuvvetlerine saldırıldığı günlerde, millî mücadele milletin hayat müdafaasını yürüten orduya hitaben «Yaşasın Ordumuz» diye haykırırken, M.D.O. nuñ gizli cunta yöneticisi İstiklâl Harbi kaçınır şef, «Sıkıyönetim bitsin» diye yurttıyordu. Bugün CHP'ye yeni bir vurgun temin ederim düşüncesinin zebûnu ve paşa babasının gayri resmî sözcüsü bay damat da o gün sessizdi. Kendisine haber verelim ki, TRT değil, yahudi desteğiyle dünya radyoları borazanlığına tevdi edilse, millet-ordu birliği parçalanmayacak, milletin hayat mücadelesi, buhranları dindirecek, hainleri kahredecektir.

Lozan'ın 48'inci yıldönümü münasebetiyle İnönü'yü televizyonda konuşturdular. Yıllardır, milliyetçilerin söylemeğe çalıştıkları gerçekleri, İnönü ağzından kaçırıverdi. Biz geçen sayılarımızda, hiçbir hakikatin gizli kalamayacağını ve mutlaka birgün meydana çıkacağını söylemiş-tik. Lozan'daki gerçekler de İnönü'nün varlığıyla son bulamazdı. Şu ve ya bu şekilde meydana çıkacaktı. İşte İnönü de sabredemedi. Hakikat İnönü'yü zorladı ve konuşturdu. Bakınız İnönü kendi diplomathığı hakkında ne diyor: «Diplomatların yaşayışları ve düşünceleri hakkında, özel hayatları hakkında hemen hiçbir fikrim yoktu. Meslekten o kadar uzak bir hayat sürmüştüm ki meselâ, basit bir mısâl söyleyeyim. Diplomatların yemeklerde, her yemekte ayrı bir giyim ve usulleri olduğunu zannediyordum. Bunları ilk gün otelin salonunda, yemek yiyeceğimiz vakit bir mesele olarak etraftakilere sordum: «Ne giyeceğiz, ne yapacağız?» diye. Ben o zamana kadar çizmeden başka bir ayakkabı tanıımıyordum.» «Mütarekeden sonra Lozan'a gittiğim zaman böyle merasim içinde geçecek bir hayat hülyası ile oraya vardım. İlk iki gün geçer geçmez, büsbütün başka şartlar içinde yeniden çalışmaya mecbur olduğumu şimşek çakmış gibi gözümde derhal farkettim. Muharebe meydanından çıkmış, oraya gitmiştim. Vazifenin bu kadar ehemmiyetli olduğunu bilmiyordum. Her taraftıyla birdenbire gözümde o kadar güç ve o kadar geniş bir vazife olduğu kanaati geldi ki, hemen ilk olarak işin ciddi olarak konferans işine başlamadan evvel Lozan konferans heyetimizi teşkil eden büyüklü küçüklü bütün murahhas ve mütehasısları etrafımda topladım...»

«Acemi nalbant...» diye başlayan bir söz vardır. Türkiye'nin ölüm kalım mücadelesinin neticelerini toplamak elbette böyle bir insanın yapacağı iş değildi. Kaldı ki, karşımızdaki devletlerin murahhasları bizimkilerin yanında son derece usta idiler. Bu hususta da İnönü'yü dinleyelim: «... Biraz evvel de söylediğim gibi Lozan konferansında, baş murahhasların başkanlığında toplanan birinci komisyonlar vardı. Bunun arkasında talî komisyonlar gelir. Her mesele talî komisyolarda hazırlanır, büyük komisyonlara gelir. Büyük komisyonlara geldiği zaman, bizim baş murahhaslarımız çok kuvvetli, karşımızdakilerin en seçme insanlarıydı. Meselâ Lord Kürzon, İngiltere Heyetinin baş murahhasıydı. Onun yanında bulunan murahhas, İngiltere'nin İstanbul işgalinde İngiltereyi temsil eden komiser adını taşıyordu. İtalya'nın, Fransa'nın, İspanya'nın hülâsa diğer Balkan devletlerinin herbirinin murahhasları.. Yunanistan baş murahhası Mösyö Venizelos olması gibi başlıca seçme insanlardan ibaretti...» Böyle diyor İnönü.. Elbette bunca kurt diplomat karşısında acemi nalbatların yapacağı pek birşey yoktur. Eğer, düşman devletlerin

murahhasları lütfedip vermeselerdi, ya ikinci bir millî mücadele başlayacak, ya da bugün elimizde bulunanların pek çoğu da düşman elinde bulunacaktı.

Diplomasi, harbin sulh görünüşlü bir devamıdır. Artık harp meydanları konferans salonları olmuştur. Kim ustalıklı manevralar yapar, taktikler uygularsa o muzafferdir. Sıcak harplerin neticeleri de masa başında toplanmaktadır. Fakat bunu yapacak olanlar asla iradesiz, korkak ve cahil kimseler olmamalıdır.

«Lozan konferansına gitmeden önce elde etmeği umduğlarımız ile, Lozan'da kabul ettiklerimiz arasında ne gibi farklar vardır?» şeklindeki bir soruya İnönü ne kadar dilini evirip çevirse de şu cevabı vermek zorunda kalıyor. Gerçekte bu cevaptan millet tatmin olmayacaktır ama, gerçekleri anlamada bu bile kifayet eder. Şimdi bay Paşa'yı dinleyelim: «Lozan konferansında elde ettiğimiz neticeler umduğlarımıza uygun düşmüş müdür? Bu suale daima muhatap olmuşumdur. Kendi başından da daima geçti. Memleketime ve kendi nefsim karşı, istediklerimizle elde ettiklerimiz arasında bir nispet olup olmadığını düşünmeye daima çalışmışımdır.» Böyle dedikten sonra kendisi başta olmak üzere hiç kimseyi tatmin etmeyecek şu sözleri söylüyor: «Şimdi evvelâ konferansların mahiyetini söyleyeyim: İnsanlar arasında müzakere ile, alışılmış manâsıyla pazarlıklar bir meseleyi halletmek, davalarında bir uzlaşma esastır. İnsan hiçbir zaman umduğunu tam bulamaz. Fakat neticeden memnun olması lâzımdır..» Hayır Paşa, pazarlığın konusu senin çiftliklerin değil ki böyle konuşabilesin. Mevzubahis olan, yetmişlik ninelerin omuzunda mermi taşıyarak koruduğu bir vatandır.

Sonra da şu sözleri söyleyerek muarızlarını susturmaya ve kendini müdafaaya çalışıyor.

«Böyle bir usul tuttum. Alınan neticeler, konferansta alınan neticeler, her konferansta, her pazarlıkta olduğu gibi daima eksik görülebilecektir. Bhusus elde edilen neticelerin yanında, elde edilemeyenler de vardır. Ve meselelerin karşısında bulunan serbest insanların hangisine daha çok ehemmiyet verdiklerini tahmin edemezsiniz. Zaten elde edilen meseleler, elde edilmez zannedilecek kadar fevkalâde güç olsa da bir neticeye bağlanıp hallolduktan sonra birden bütün ehemmiyetini kaybetmiş gibi bir seviyeye düşerler.»

İnsanın soracağı geliyor: Peki ne elde ettin bay Paşa? Musul'u mu, Kerkük'ü mü, Batı Trakya'yı mı, Adaları mı? Söyle neyi elde ettin? Trakya'yı harbetmediğimiz halde aldık divorsun. İstersen orayı da vereydin. Diğer yüzde 90'ı müslüman ve Türk olan yerleri terkettikten sonra... Seni tarih affetmeyecektir Paşa!

Lozanda Boğazlar Meselesi -II-

RUS SÖZCÜSÜ MÜ TÜRK SÖZCÜSÜ MÜ?

Türk delegelerinin Lozan'da ne durumda olduğunu, Rus diplomatlarının bizim meselelerimiz hakkında gösterdiği hassasiyeti tesbit etmekle daha iyi anlayacağız. Öyle ki Ruslar çeşitli politik mülahazalarla, bizim menfaatımıza olan hususları bizimkilerden daha çok müdafa etmişlerdir. Şüphesiz Rusya'nın bizim elâ gözümüz için davranışta bulunduğu söylenemez. Rusya, daha sonra ki menfaatlerini düşünerek Lozan'da böyle bir tavır takınmıştır. Rusya'nın bu tutum karşısında, Lord Kürzon, Rus temsilcisi Çiçerin'e «Şu anda İsmet Paşa'nın şapkasını senin başında görür gibiyim» demiştir. (1)

Müttefiklerin Boğazlar konusundaki «Boğazlar, harb ve ticaret gemilerinin güven ve emniyet içinde geçebilmeleri için tamamen silahsızlandırılmalıdır» şeklindeki tekliflerine karşı Rus temsilcisinin bizim delegemizden önce aşağıdaki tepkiyi göstermesi manidardır. «Askerlikten arındırılmaya ilişkin hükümler, Türkiye'ye İstanbul ile iç top-raklarının savunma olanaklarını sağ-lar gibi görünmektedir. Bu, sözde tavizler aldaticıdır.» (2)

Çiçeri'nin müttefiklerin teklifine karşı bu şekilde davranması, Lord Kürzon'u şöyle konuşturmuştur. Ve

bu sözler Türk murahhas heyetinin Lozan'daki açıklı durumunu gözler önüne sermektedir. «Oysa mösyö Çiçerin önce Türkiye'ye verilen garantilerin aldaticı olduğunu söylemekle işe başlamıştır. Böyle bir görüşü daha çok İsmet Paşa'nın öne sürmesi beklenebilir bir şey olurdu. Fakat bu konuda hiç bir şey söylememiştir.» (3)

Müttefiklerin İkinci olarak ileri sürdükleri «Gemilerin boğazlardan emniyet içinde geçebilmesi ve boğazların tamamen silahsızlandırılması i-sini gerçekleştirmek için bir milletler cemiyeti kurmak ve bu vazifeleri onun uhdesine tevdi etmek gerekir» şeklindeki tekliflerini malesef bizim yerimize Rus delegesi cevaplandırmıştır. «Milletler cemiyetli, ger-cekte bir takım devletlerin koalisyo-nundan başka bir şey değildir. Boğaz-ların savunmasını Milletler Cemiyeti sağlayamaz. Onu ancak Türkiye'nin kendisi sağlar. Türkiye'nin elinden bu olanağı almak, gerçekte boğazı savun-masız bırakmak Türkiye'yi eli ve a-yağı bağlı olarak en kuvvetli devlete teslim etmek demektir.» (4)

Bizim delegelerimizin sustuğu bir sırada Rus delegesinin bu şekilde konuşması elbette samimiyetinden dolayı değildir. Milletler arası politikada samimiyet ve dostluk değil; milletlerin kendi menfaatları önde tutulur. Rusya'nın o gün, içinde bu-

lunduğu siyasi durum Türkiye ile iyi geçinmesini gerektiriyordu. Zira Kızıl İhtilal henüz yerleştirilme safhasında idi. İkinci olarak Rusya'nın Lozan'da bu şekilde davranması kendi menfaatına da uygundu. Çiçerin'in şu sözü bunu isbatlamaktadır: Lord Kürzon'un bütün açıklamaları tek bir amaç gütmektedir. Boğazların ve İstanbul'un savunmasını imkânsız kılmak ve Rusyayı bütün donanmaların saldırısına karşı açık tutmak.» (5)

Sovyet Rusya'nın boğazlar konusundaki asıl politikası 1945'lerde «Rus donanmasının güvenliğinin sağlanabilmesi için boğazlarda Ruslara askeri üs verilmelidir» şeklinde iğ-renc yüzünü ortaya koyuyordu.

MÜTTEFİKLERİN BOĞAZLAR KONUSUNDAKİ ANA İSTEKLERİ

Müttefik devletler Lozanda Mehmetçğin çizmesinin damgasını sırtında hisseden mağuplar psikolojisinden kısa zamanda kurtulmuş, galip devlet edesiyle şu teklifleri ileri sürüyorlardı.

1 — Boğazların çevresiyle birlikte Marmara da dahil olmak üzere silah tan arındırılması.

2 — Boğazlardan geçecek harp ve ticaret gemilerinin emniyetini sağlamak, deniz trafiğini idare etmek ve boşaltılan bölgelerin askeri durumunu murakabe etmek için bir boğazlar

komisyonu kurup boğazları ona teslim etmek.

Askerlikten arındırılmış olmasını istedikleri bölgelerde istihkam, topçu tesisleri, ısıldak tesisleri, denizaltı araçlarıyla deniz ve hava üslerinin bulunmasını katiyetle yasaklıyorlardı. Bu hususta tutanaklarda şöyle denilmektedir. «Askerlikten arındırılmış bölgelerde ve adalarda hiç bir istihkam, yere bağlı (Sabit) topçu tesisleri, ısıldak tesisleri, denizaltı işleyen araçlar hiç bir askeri havacılık tesisi ve hiç bir deniz üssü bulunmayacaktır.» (Tutanaklar-Belgeler).

Bu maddeleri ortaya koymakla Türk milletinin can damarlarını kesmek istiyorlardı. Çünkü silahsızlanması için öne sürdükleri noktalar, Türkiye'nin jeopolitik ve stratejik bakımdan en hayati noktalarıydı. Boğazlardan geçen gemilerin güvenliğini sağlamak mas kesi altında Boğazları, Adaları, Trakya'yı netice itibarıyla bütün Türkiye'yi yabancı tesirlere ve tecavüzlere karşı tamamen müdafasız bırakıyorlardı.

Gerçekte müttefik devletlerin, boğazdan geçen gemilerin güvenli diye bir endişeleri olamazdı. Bunu Türkiye'nin sağlayacağını açıkça bilirlerdi. Bu teklifin esas gayesi Türk top-raklarını müdafaasız bırakmaktı. Yok sa Trakya'nın silahsızlandırılmasının gemi güvenliği ile ne alâkası vardı.

Kuracakları Boğazlar Komisyonu da deniz trafiğini koruyacağız bahane-siyle bütün Türk askerî birliklerini kontrol edeceklerdi. Bu da Türk devletinin vesayet altına alınması demekti' Bunlar karşısında Türk delegelerinin cevabı nasıl oldu?

TÜRK MURAHHAS HEYETİNİN TUTUMU

Müttefik devletlerin bu teklifleri karşısında Türk Murahhas heyetinin tutumu maalesef, millî ideallerin tahakkukunu sağlayamamıştır. Daha baştan psikolojik bir mağlubiyetin i-

çine girmişizdir. Direnebildiğimiz, isteklerimizi savunabildiğimiz ölçüde muvaffak olmuşuzdur. Meselâ müttefiklerin İstanbul, adalar, Boğazlar ve Trakya'da yapılmasını istedikleri silahsızlandırmanın yapıp yapılmadığını kontrol için bir komisyon kurulmasını istedikleri zaman çok sert cevap verilmişti. Bu şekildeki tavizlerin tarih boyunca milletimizin başına ne gibi felâketler getirdiği biliniyordu. Bu taviz de verilirse, Türkiye'nin bütün müesseseleri, yabancı kontrolüne terk edilecekti. Bunlar kabul edilemezdi. Ve direktik. Lord Kürzon'

un bütün manevralarına rağmen, görüşümüzden vazgeçmedik. Netice bizim lehimize oldu.

Fakat Boğazların silahsızlandırılması meselesin de aynı direniş içinde bulunamadık, Müttefik devletlerin temsilcileri mutlaka kendi fikirlerinin kabulü için ısrar ediyorlardı. Neticede isteklerinin yarısını elde ettiler. Kârlıydılar Zira İstanbul Boğazı için 15 kilometre Çanakkale Boğazı için 20 kilometre'lik bir mesafenin silahsızlandırılması kararlaştırılmıştı. Evet galip bizdik. Kan döken bizdik.

Varını yoğunu harp meydanlarında seferber eden bizdik. Ve biz galipsiz. Fakat kokkak, liyakatsiz, beceriksiz insanlar milletin en hayati haklarını masa başında düşmana bahşiş olarak takdim ettiler. Kanımızla koruduğumuz yerlerde düşman hakimiyetini tanıdık. Lozan'da veilen tavizlerin, millî menfaatlara aykırı olduğu daha sonra anlaşılacak ve 1936 yılındaki Möntroux Anlaşması ile tadel edilmek mecburiyetinde kalınmıştır. Zira millî menfaatlarımızın, Lozan'ın şartları ile korunması imkânının olmadığı artık kesin olarak anlaşılmiştir.

LOZAN'DA MUSUL-KERKÜK MESELESİ

MUSUL — KERKÜK MESELESİ

Lozan konferansında konuşulan meselelerin en önemlilerinden birisi de Musul ve Kerkük meselesi idi. Mondros mütarekesi ve Sevr Anlaşmasıyla Türkiye'yi paylaşan müstevliler, Musulu ve Kerkük'ü harp yoluyla elde etmemişlerdi. Fakat Sevr'in ünlü Yedinci maddesine dayanarak ve Musul petrolerinin istihası içinde bu bölgeyi işgal etmişlerdi. İş tıklâl mücadelesiyle haklılığını bütün dünyaya kabul ettiren milletimiz, Musul meselesinin de Lozan'a getirilmesini sağladı.

Lozan'da sıra Irak sınırının tesbitine gelmişti. Bu mesele, 1922'nin 27 Kasım'ında yani konferansın açılışından bir hafta sonra konuşulacaktı. İsmet İnönü bu meselenin Lord Kürzon ile arkalarında özel görüşmelerde çözümlenmesini istedi. Lord Kürzon bu nu kabul etti Fakat yapılan yazılı ve sözlü görüşmelerden bir netice alınmayınca 23 Ocak 1923 Salı günü açık olarak Ülke Ve Askerlik Sorunları Komisyon'unda görüşülmeye başlandı.

İLK TEKLİFİMİZ

Türk Murahhaslar heyeti; etnografik, siyasi, tarihi, coğrafi, ekonomik ve askerî sebeplerle Musul'un Türkiye'ye ait olması gerektiğini ileri sürdü. Etnografik sebep olarak, yapılan istatistiklere göre, Musul'daki halkın çoğunluğunun Türk olduğu anlaşıyor. Lord Kürzon Türk murahhaslarının gösterdikleri istatistiklere itiraz etti. Ve istatik rakamlarının hatalı olduğunu ileri sürdü. Güya İngiliz subay ve memurları buradaki ahaliyi mütarekeden sonra daha doğru kaydetmişlerdi. Türk delegesi ise buna verdiği cevapta, Musul'un bulunduğu Süleymaniye Sancağı'na o güne kadar İngiliz subay ve memurlarının girememiş olduklarını, Türkiye'nin bu istatistikleri, Cihan Savaş'ından evvel, askerlere alma mecburiyeti ile çıkarttığını, o tarihte vilayetdeki nüfusun çok doğru bilinmesinin zaruri olduğunu belirtti. (6)

MUKABELEYLE KARŞILAŞINCA GEVŞEME

Çeşitli tartışmalardan sonra yüzde yüz haklı olduğumuz bu konuyu kabul ettiremedik. Bu defa İsmet Paşa Misak-ı Milli'ye uygun olarak plebisit yapılmasını ve Musul'un kaderini halkın oyunun tayin etmesini istedi. Lord Kürzon, Musul'u Türkiye'ye bağ-

layacak böyle bir plebisite yanaşmadı. Halbuki halkın kendi kaderini kendisinin tayin etmesi prensibi Milletler Cemiyeti'nin kuruluş prensiplerindendi.

Musul konusunda, her bakımdan haklı olan Türk tezi hakkı olan neticeye ulaşamıyordu. Mahir ve hain bir diplomat olan Lord Kürzon, sanki konferans masasına zorla getirilmiş galip bir kumandan edasıyla bizim haklı tezimizi çürütmeye çalışıyordu.

KÜRZON TEHDİT EDİYOR

Lord Kürzon, en sonunda mesele-nin Milletler Cemiyetine götürülmesini teklif etti. Musul gibi önemli bir meselenin Milletler Cemiyeti'nin hakemliğine tevdi edilmesi haklı olamazdı. Türkler için kazanılması ve kaybedilmesi mevzu bahis olan kanımızla koruduğumuz bir vatan parçası idi. İngiltere için ise, nihayet kendi topraklarından başka bir ülkede yürüttüğü emperyalist murakabenin mü nakaşa edilmesi meselesiydi. Türk Milleti vatani tamamlayan bir parça olan Musul vilayeti gibi büyük bir mıntukanın mukadderatını ve bu ülke ahalisiyle, kaynaklarının geleceğini, hakem kararına bağlı tutamazdı. Onun için Lord Kürzon'un teklifi reddedildi. İngiliz menfaatlarına sıkı sıkıya bağlı olan bu hain politikacı İsmet İnönü'ye bir tehdit savurdu: «Şimdi en büyük bir resmiyetle söylüyorum. Türk Heyeti bu teklifimi gerçekten reddediyor mu? Eğer böyle ise, bu red cevabının şimdiye kadar kenferansta takınılmış harhengibir davranıştan çok daha beter bir tesir hasıl edeceğini samimiyetle söylemeğe cesaret ederim. Türkiye'ye bu menfaatlarını veren teklifi, hükümet namına yaptığımı ve Türkiye'nin bu teklifi tetkik etmesizin reddettiğini dünya haber alınca Türk heyetinin tavrı hareketi ile kararı hakkında yarın dünya gazetelerinde yazılacak tenkitlerin ne olacağını büyük bir acı ile düşünüyorum.»

İNÖNÜ İSTEKLERİMİZDEN VAZGEÇİYOR

Bu tehdit İsmet İnönü üzerinde gereken tesiri yaptı. Ve ilk görüşlerinden vazgeçerek İngiliz isteğine yakın olan şu görüşü ileri sürdü. «Türkiye ile Irak arasındaki bu muahedenin meriyete girmesinden itibaren 12 ay içerisinde Türkiye ile Büyük Britanya arasında sulh yoluyla halledilecektir. Anlaşma olmazsa ihtilaf o zaman

— Türkiye'nin yanı başındaki adalar Yunan dostluğu namına gitti. Ya Musul - Kerkük hangi dostluk namına verildi?

Milletler Cemiyeti'ne arz olunacaktır. Nihayet bu 12 aylık süte içerisinde tezlerimizi İngilizlere kabul ettiremedik. İngiliz temsilcilerinin meseleyi kasten süruncemede bıraktıkları beliydi. Zira, Milletler Cemiyeti'ne gündeniyordular. Toplantılardan netice alınamayınca, İngilizlere, beklendiği şekilde, Musul Meselesinin Milletler Cemiyeti'ne götürülmesini teklif etti. İngilizlerin bu ısrarlarının sebebinin anlayabilmek için Milletler Cemiyeti'nin bünyesini bilmemiz gerekmektedir.

MİLLETLER CEMİYETİ İNGİLTERENİN BAŞKANLIK ETTİĞİ BİR ORTAKLIKTIR

1. Cihan harbinin son yıllarında ve sulh müzakerelerine başlandığı sıralarda nüfuz ve prestiji son derece artmış olan ABD Cumhuriyeti Wilson'un heyecanla desteklediği Milletler Cemiyeti (Cemiyet'i Akvam) 1919 da New York'ta kuruldu. Fakat bu teşkilatın kuruluş gayesi hakkında mevcut iki fikirden Wilson'ınki değil de Fransız Başbakanı Slemenceau ve İngiliz Başbakanı Loyd George'un tezleri galebe çaldığı için müessese adeta ölü doğdu. Wilson'ın anlayışı, bütün milletleri müsavî haklar ile sinesinde toplayan, galip, mağlup farkları gözetmeyen ideal bir milletler cemiyeti kurmaktı. Almanya'nın yıkılması üzerine zaferi son haddine kadar sömürmek isteyen Slemenceau ve L. George ise, bütün milletlere müsavî haklar vermeyen, galip mağlup farkı gözetken bir tutumla harp esnasındaki ittifakları bu suretle daha da genişletip devam ettirmek istiyordu. İngiltere ve Fransa'nın baskıları ile Milletler Cemiyeti bu esaslar içerisinde doğdu. Milletler Cemiyetini meydana getirecek komisyonun teşkilindeki üye durumu küçük devletler için büyük haksızlık teşkil ediyordu. Şöyle ki: İngiltere, Fransa, Amerika, İtalya ve Japonya gibi beş büyük devlet ikişerden on üye, geri ka-

lan 22 devlete de aralarında seçecekleri beş üye veriyordu.

Daha evvel verilen söz üzerinde Musul meselesi Milletler Cemiyeti'ne götürüldü. Oradan da aleyhimize verilen bir kararla Musul anavatanından ayrılmış oldu.

Eğer, gerçekten yetişmiş, milletin menfaatlarını her şeye tercih eden, diplomasi oyunlarına gelmeyen ve siyasi tarihten anlayan bir delege olsaydı, İngilizlerin bu meseleyi niçin Milletler Cemiyeti'ne getirmek istediklerini daha önceden bilirdi. Zira Milletler Cemiyeti bir manda idaresi kabul etmişti ve bu manda idaresinin de hedefi Osmanlı Devletinden ayıracakları milletlere yöneliyordu. Meselâ Milletler Cemiyetinin vazifelerinden biri şuydu:

«Osmanlı Devletinden ayrılan yakın Şark milletlerini, ve eski Alman sömürgelerini vesayet altına alıp idare etmek.» (7)

Yine Milletler Cemiyeti'nin 22. maddesi Mandayı terif ediyordu: «Manda harp neticesinde evvelce ken dilerini idare eden devletlerin hakimiyetlerinden çıkan ve henüz kendi başlarına bir hükümet kurmağa kabiliyetleri görülmeyen kavimler hakkında tatbik edilen bir usuldür.» (8)

Ayrıca Milletler Cemiyeti'nin prensiplerinde şunlar da bulunuyordu:

«Manda esasında iki taraflı bir akit veya münasebetten doğma değildir. Onu Milletler Cemiyeti verir.»

«Manda altında bulunan yerler üç kısma ayrılmıştır. Bunlara A. B. C. mandaları denir. Birinci kısma dahil olanlar ileride devletliği düşünülenlerdir ki, Bunlar Osmanlı Devletinden ayrılan yerlerdir. Suriye, Irak, Filistin, Mavera-ı Ürdün gibi...» (9)

1919 yılında kurulan Milletler Cemiyetinin bu kararları muvacehesinde, buraya havale edilen bir meseleden bizim lehimize bir karar beklemek mümkün değildi. Ve olmadı. (Lütfen sayfayı çeviriniz)

Vietnam'da Harbi Bitirenler Orta-Doğu veya Kıbrıs'ta Başlatacaklar

Geçen haftaki sayımızda Nixon ile Mao yakınlaşmasının ortaya çıkabileceği muhtemel neticeleri belirtmiştik.

Hadiselerin akışı tahminlerimizin isabet derecesini bir kere daha ortaya koydu. Geçen hafta içinde yabancı basında yer alan çeşitli haber ve yorumlar iddialarımızı tamamen teyid ediyordu.

The Times'da çıkan bir yazıda: «Çin ile Amerika arasındaki yakınlaşma ve münasebetlerin geliştirilmesi Kuzey Vietnam'a yararlı olacaktır... Amerika Vietnam'daki birliklerini geri çekmeye başlamıştır. Yakın bir gelecekte Başkan Nixon'un bütün Amerikan askerlerini yurda getireceği de artık anlaşılmıştır.

Washington, Pekin ile raha iyi ilişkiler kurabilmek için geri çekilme işlemini daha da süratlendirebilir. Bu da Hanoi'nin yararına olacaktır.» deniliyordu. Gene The Times'da çıkan başka bir yazıda: «Washington tarafından resmen açıklanmamasına rağmen özellikle Doğu Avrupalı diplomatların belirttikleri ne göre Başkan Nixon Vietnam savasını en kısa zamanda sona erdirmek ve Çin'in Birleşmiş Milletlere katılmasını desteklemek üzere Pekin'e teminat vermiştir.» şeklinde yorum yapıyordu.

Öte taraftan «The Guardian gazetesini: «Mao'nun Nixon'u davet etmesinin sebebinin Sovyetlerin savaş sonrası siyasetinde aramak gerekir. Bu siyasetleri ise Sovyet modeline dayanan türde sosyalizmin gerçek sosyalizm olarak kabul edilmemesi şeklinde özetlenebilir.» diyerek, Sovyetlerde yakın bir gelecekte yapılacak suçlamanın şeklini şimdiden ortaya koyuyordu.

Eski Amerikan Dışişleri Bakanı Dean Rusk'un, Çin Halk Cumhuriyeti'nin engeç önümüzdeki iki yıl için Birleşmiş Milletlere mutlaka alınacağını açıklaması gene bizi teyid ediyordu.

NIXON JAPONYA'YA GİDİYOR

Geçen sayımızda yahudi protokolünün 7 faslında geçen «Eğer umum bize karşı ayaklanırsa, onlara Amerikan, Çin ve Japon toplarıyla cevap vereceğiz.» hususuna temas e-

derek beynelmilel sionizmin milletleri terbiye etmekte kullandıkları silahları belirtmiştik.

Hafta içerisinde Nixon ve Japonya imparatoru Hirohito'nun karşılıklı ziyaretlere hazırlandıklarının basında yer alması tahminlerimizi perçinliyordu.

YAHUDİ'NİN SİRİTİŞİ

Çin'in Amerika tarafından tanınması teşebbüsünü alkışlayan yahudi basın, antikomünist Amerikan Adalet bakanıyla alay ediyordu. International Herald Tribune gazetesinde, yahudi Art Buckwalt yazdığı makalesinde: «Ünlü komünist düşmanı Adaleet Bakanının eşi Martha Mitchell'de bir bakarsınız Yangtze nehrinde yazları su kayağı yapmaya başlar» diyerek beynelmilel sionizmin hesabına antikomünistlerle alay ediyordu.

WASHINGTON POST'UN TEKLİFİ

Yahudi güdümlü Washington Post gazetesi Kızıl Çin ve Amerika arasında bir uzlaşma formülü ortaya koyuyor ve şu teklifte bulunuyordu: «Amerika Çan Kay Şek hükümetini (yani Milliyetçi Çin hükümetini) Çin'in temsilcisi saymaktan vazgeçmeli ve birliklerini Formoza'dan çekmelidir. Formoza Çin'in özerk eyaleti sayılmalıdır.»

ÇİN'İN İSTEKLERİ

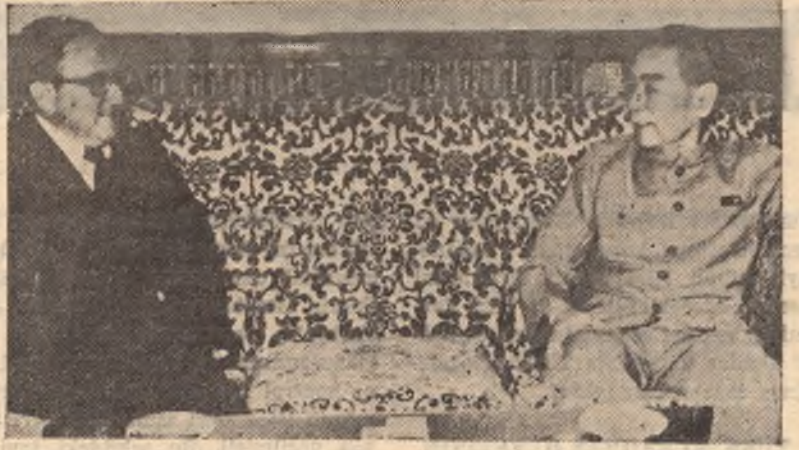
H. Kissinger'in Çin'i ziyareti sırasında, Çin'in Amerika'dan istediği tavizleri, Le Monde açıkladı.

Le Monde'de çıkan habere göre; Çu En Lai, kendini ziyaret eden bir Amerikalı öğrenci grubuna, Çin'in isteklerini söylemiştir. Bu istekleri dört önemli bölümde toplamak mümkün:

- 1— Amerika sadece Vietnam'dan değil, bütün Hindicini'den çekilmelidir. Asya kendi işini kendisi halletmelidir.
- 2— Formoza meselesi, (Komünist Çin, Çin halkını temsil eden tek devlettir. Formoza Birleşmiş Milletler'de temsil edilemez.)
- 3— Japon militarizmi meselesi.
- 4— Kore meselesi.

sında bunun da büyük tesiri vardı. (10)

Daha sonra Türk Hükümeti, Milletler Cemiyeti'nin verdiği kararı esas kabul ederek İngiltere ve Irak'la görüşmelere girişti. 5 Haziran 1926'da bir anlaşma yapıldı. Bu anlaşmaya göre Türkiye ile Irak arasındaki sınır, esas itibarıyla Cemiyet Meclisi tarafından Brüksel'de tesbit edilen hat olacaktır. Bundan başka anlaşmanın 14. Maddesine göre Irak Hükümeti Musul üzerindeki haklarından vazgeçen Türkiye'ye 25 yıl süreyle petrolden elde edeceği gelirin yüzde onunu verecekti. Bir müddet sonra Türk Hükümeti petrol üzerindeki bu haklarından da 500 bin İngiliz lirası karşılığında feragat etmişti. (11)

— Beynelmilel yahudilik, kendi zalim iktidarı namına Çin şövenizmini tahrik etmektedir. Amerika - Rusya ve Çin arasında üçlü dengeyi daha ne kadar sürdürebilir? Milletlerin, hürriyet avazelerini daha ne kadar boğabilir? Ne kadar uzlaştırılmak istenirse istensin emperyalizmin iç çekişmeleri durmayacaktır. Önümüzdeki günler kopacak fırtınalar zalimlerin tahtını yerle bir edecektir. Resimde, yahudi ajanı Kissinger ve Çu En Lai gizli ortaklığı konuşurken görülüyor.

Geçen hafta mecmuamızda yapılan tahmin bu hafta Çu En Lai'nin ağzından teyid edilmiştir.

ÇİN KENDİNDEN EMİN

Önümüzdeki günlerde Amerika ile Çin arasında yapılacak olan görüşmelerde, Çin'in galip çıkacağına muhakkak nazarıyla bakmak gerekmektedir.

Çinliler beynelmilel sionizmin kendilerine hediye ettiği zaferin ne ticelerinden o derece emindirler ki, sadece kendi milletlerine değil, Vietnam halkına bile müjde vermektedirler. Komünist Çin'de yayınlanmakta olan Halk Günüğü isimli gazetede geçen günkü manşet «Vietnam halkının istekleri gerçekleşecek» şeklindeydi.

YENİ BİR YALTA MI?

İkinci dünya savaşı sırasında Yalta'da toplanan üç devletin, uç yahudi lideri Churchill, Rousvelt ve Stalin, dünyayı aralarında taksim etmişlerdi. Beynelmilel sionizm aynı işi bugün Nixon ile Mao'ya yaptırmak istemektedir. Nitekim son günlerde yabancı basında çıkan çeşitli haberler Çin'in bu tip bir konferans istediğinden dolayı olarak bahsetmektedirler. Nixon ve Mao'nun yakın bir tarihte, masa başında dünyayı yeni bir taksime tabi tutmaları, yakın bir ihtimal olarak görülmektedir.

RUSYA'NIN TELAŞI

Amerikan Çin yakınlaşması Sovyet yetkililerini telaşa düşürmüştür. «Newsweek'in iddiasına göre Leo-

nid Brejnev Başkan Nixon'un Pekin'e yapacağı ziyareti görüşmek üzere Doğu Avrupa komünist partilerinin liderlerini derhal gizli bir toplantıya çağırmıştır. Toplantı büyük bir gizlilik içinde Brejnev'in evinde cereyan etmiştir.

Öte yandan Sovyetler'in meşhur yahudi gazetecisi Victor Louis izin olarak bir geziye çıkmıştır. Louis şu anda Amerika'da bir takım çevrelerle temasa devam etmektedir.

Victor Louis gibi daha önce Sovyetler Birliği'nin münasebetleri bulunmadığı İsrail'i ziyaret ederek diplomatik münasebetlerin yenilenmesi hususunda, başbakan Golda Mair ile görüşmüş olan bir sionistin, Amerika'daki temasları acaba kimin hesabına yapıyor dersiniz?

İSRAİL—ÇİN MÜNASEBETLERİ GELİŞİYOR

Geçtiğimiz hafta içinde İsrail ile Kızıl Çin arasındaki su altından yürütülen faaliyetler su üstüne çıktı. Serelerdir devam eden İsrail-Çin diplomatik temaslarına tarafların bundan sonra da devam etmek niyetinde oldukları açıklandı.

Orta Doğu hadiselerinde Maoist gerillaların Ürdünden, kaçarak İsrail'e sığındıklarında, İsrail tarafından sıcak bir alaka ile karşılanmalarının hikmeti bu suretle bir sefer daha bütün açıklığı ile aydınlığa kavuşmuş oldu.

Milletler Cemiyeti Musul'u Irak'a bıraktı. Irak'ı da İngiltere'nin mandasına. Kabul etmek gerekir ki Milletler Cemiyeti Meclisi'nin Musulu Irak'a bırakan kararı, bu konuda Irak'ın ya da İngiltere'nin haklı olmasından ileri gelmemiştir. Cemiyet meclisi esas itibarıyla siyasi bir organdı. Ve bu organda alınan kararlar Milletlerarası Daimi Adalet Divanının mütalasına rağmen, siyasi çıkarların etkisinde kalıyordu. Musul meselesi Cemiyet Meclisinde görüşülürken, İngiltere Cemiyetin en nüfuzlu üyelerinden biri ve Meclisin daimi üyesi bulunuyordu. Buna mukabil Türkiye bu teşkilatın üyesi bile değildi. Meclisin Türkiye aleyhine karar alma-

Musul meselesinde böylece tarihi bir anlaşma imzalanıyordu. Ama bu anlaşma bizi temsil eden kimselerin ebedi mesuliyetini de sinesinde barındırarak. Bir kere düşmanın iradesine tabi olarak, onun istediği yerde (Milletler Cemiyetinde) masa başına oturmamız, ona galip devlet avantajını vermemiz, neticeyi bizim aleyhimize çevirecek besiretsizlik örneği idi. Bu hatalı hareket, sonunda zengin petrol kaynaklarını elimizden çıkardığımız gibi, hâlâ zaman zaman kanamağa devam eden bir Kerkük meselesini ortada bıraktı.

NOTLAR

- 1 — Lozan Barış Konferansı, Tutanaklar, Belgeler
- 2 — Çiçerin, Tutanaklar, Belgeler, Shf : 238

- 3 — Lord Kürzon, Tutanaklar, Belgeler shf : 239
- 4 — Çiçerin, Tutanaklar, Belgeler, Shf: 280
- 5 — Çiçerin, Tutanaklar, Belgeler, Shf: 281
- 6 — Devletler Hukuku Dersleri, Zeki Mesut Alsan, Shf: 364 Ank. 1947
- 7 — Devletler Hukuku Dersleri, Zeki Mesut Alsan, Shf: 112, Ank. 1947
- 8 — Devletler Hukuku Dersleri, Zeki Mesut Alsan, Shf: 112, Ank. 1947
- 9 — Olaylarla Türk Dış Politikası, Shf: 80, 1969
- 10 — Olaylarla Türk Dış Politikası, Shf: 82, 1969

Devamı Var

YENİ BİR ORTA DOĞU ÇATIŞMASIMI?

Vietnam'da yakında kapanacak olan kapının Orta Doğu'da açılabilme ihtimali de yeniden belirmeğe başladı. İsrail Başbakan Yardımcısı Yigal Allon, İsrail İşçi partisinin bir toplantısında yaptığı konuşmasında:

«Birleşmiş Milletlerin Genel Kurulu yada Güvenlik Konseyince yapılacak bir görüşmenin Kudüs'ün İsrail hükümdarlığı altında birleştirilmesi il-

kesini tehlikeye sokamayacağını» belirtmiştir.

Allon bu açıklamayı yaparken Mısır'da Arap Sosyalist Birliği Partisi bu yıl içinde İsrail'e işgal altındaki Arap topraklarından çıkması konusun da baskı yapmak için Devlet Başkan'ı Enver Sedat'a tam yetki vermiştir. Sedat buna dayanarak yaptığı konuşmasında: «İsraille önümüzdeki çarpışmalar çok kısa süreli olmayacaktır. Bu uzun bir savaş olacaktır. Çarpışmalar sadece Sina yarımadasında kalmayacak ülkelerin her bir karış toprağını, karış karış içine alacaktır. Buna hazırlanmamız ve gerçeklerden kaçırılmamız lazımdır. Bir milyon şehid versek bile 1971 yılı, savaşın çözümü getirmediği gidemeyecektir» demiştir.

Bu karşılıklı polemikler bize Orta Doğu savaşının patlak verme tarihinin yaklaştığını hissettiriyor. Böyle bir savaşın Arabların lehine olması ihtimali İsrailin halen yürüttüğü diplomatik faaliyetler muvacehesinde zayıftır.

KIBRIS'DA DURUM GİTTİKÇE GERGİNLEŞİYOR

Makarios'un sivil Rum halkını devamlı olarak silahlandırması, Rumların tevavüzlere başlaması, milletimiz için gittikçe büyüyen bir endişe kaynağı olmaktadır.

Geçtiğimiz çarşamba gecesi iki Rum'un zırhlı bir Rum askeri aracıyla Girne yakınlarındaki Boğaz kesiminde, Türk bölgelerine kirerek ateş açmaları ve Türklerin bu ateşe mukabele bulunmaları, havayı iyice elektiriklendirmiştir.

Yunanistan ve Kıbrıs idarecilerinin tutumları artık iyice belli olmuştur. Kıbrıs Türk İdare Heyeti Başkan Yardımcısı Rauf Denktaş'ın dediği gibi: Rumlar adada Enosis'i sıçrama faktörü olabilecek geçici bir Rum Cumhuriyeti kurup bu cumhuriyet içinde Türklere sadece azınlık hakları vermek istemektedirler.»

Evet!... Bu kesin gerçek ortada olduğuna göre hazırlıklarımızı buna göre yapmamız icap etmektedir. Beynelmül sionizmin politikasına uygun olarak Orta - Doğu'dan sonra Adada yeniden başlayacak olan bir çatışma ihtimali gittikçe kuvvet kazanmaktadır.

Nümeyrî, Acaba Dost Yüzlü Hainleri Seçebilmiş Midir ?

Mecmuamızın geçen haftaki sayısında Sudan'daki darbelerin arkasındaki gerçekleri, hiç bir art yoruma yer vermeden bütün açıklığıyla yazmıştık. Bilhassa Haşim El-Ata'nın ancak 4 gün devam edebilen darbesinin asıl sebeplerini, darbedeki beynelmül politikanın tesir ve menfaatlerini belirtmiştik. Geçtiğimiz hafta içinde Sudan ve Ortadoğuda meydana gelen gelişmeler arap âlemini siyasi dönemeçlerde yeni kavşak noktalarına getirmiş bulunmaktadır.

Bir defa, darbelerden sonra gelen günler, bazı gerçekleri tam olarak gün ışığına çıkarmıştır. Bulgaristan'ın yalanlamasına rağmen Mısır'daki yarı resmî El-Ahram gazetesi, Haşim El-Ata'nın yaptığı darbenin Hartum'daki Bulgar Konsolosluğundan idare edildiğini yazmaktadır. Zira Sudan Komünist Partisi genel sekreteri ve El-Ata darbesinin idare edicisi Abdülhalik Mahcub darbeden üç hafta önce tutuklu olduğu cezaevinden kaçıp Bulgaristan Büyükelçiliğine sığınmıştır. İhtilâl plânlarını da buradan tatbik ve idare etmiştir.

Ayrıca El-Ata darbesine Hartum'daki 1800 Sovyet danışmanın da katıldığı söylenmektedir.

Şurası da kesinlik kazanmıştır ki, dört günlük komünist darbeyi sona erdiren ve Cafer-El Nümeyrî'yi tekrar Sudan'ın başına getiren ikinci darbe de Libya ve Mısır tarafından düşünülmüş ve yapılmıştır. 22 Temmuz günü Libya askeri uçakları, Sudan'a giden darbe liderlerini İngiliz BOAC uçağından Bingazi havaalanına indirip tevkif ederken, Mısır hava kuvvetlerine bağlı uçaklar da 2000 kişilik bir Sudan birliğini Hartum'a indirmiştir. Gerçi bu hadise İngiltere ile Libya'nın arasını biraz gerginleştirmiştir ama, yine de İn-

giltere Libya'ya misilleme yapmaktan çekinmiştir. Zira karışmaya başlayan bu yahudi oyununun nerede düğümleneceğini İngiltere de kestirememektedir.

Sudan ihtilâllerinin dünyadaki tepkileri de hayli büyük oldu. Sosyalist Avrupa basını sosyalist Nümeyrî'ye, komünistleri idam ettiği için endirekt yollardan çatmaktadır. Meselâ Çekoslovakya Komünist Partisi resmî yayın organı «Rude Pravo» Sudan'daki komünistlerin idam edilmesini, yabancı emperyalist kuvvetlerinin giriştikleri baskının bir işareti olarak görmektedir. Bu emperyalist kuvvetten Amerika'yı kastettiği muhakkaktır ama, idamlara

— Tarihî acı ihtarlara, Nümeyrî ve örneklerini daima tek haklı ideolojinin huzur dolu sinesine itmiştir. Fakat anlayan nerede? Eğer bir fert derme çatma fikirlerle devlet yönetmeye kalkarsa, ya Rus'un uşağı olur, ya Amerika'nın kölesi olur ya da İngiliz'in ajanı... Bari şimdi u-

Amerika'nın da canının sıkıldığı ortadadır. Nümeyrî'nin şimdiye kadar 14 ihtilâlcıyı idam etmesi, 400 ihtilâlcı subayı tutuklu olarak bulundurması Rusya'yı da kızdırmıştır. Zira darbe Rusya'nın istediği ve hattâ plânladığı bir darbeydi. Moskova, Sudan'daki idamları Merkezi İşçi Sendikası Konseyinin yayınladığı bildirilerle dolaylı olarak kınamıştır.

Komünistlerin idam edilmesi, bazı beynelmül şer kuvvetlerin merhamet hislerinin uyanmasına vesile olmuştur. (!) Vatikan'ın yayın organı «Öbservatore Romano» da; «Sudan'da girişilen hareketler derin bir acı uyandırmış ve bizleri merhamet isteğe teşvik etmiştir.» demektedir.

Ne yazık ki Kıbrıs'ta 3 yaşındaki masum yavrular medenî denilen dünyanın gözleri önünde banyolarda katledilirken bu merhamet simsarlarından hiç bir ses çıkmamıştır.

Nümeyrî'nin tekrar iktidara gelişini Irak'la Sudan'ın arasını açmıştır. Fakat Mısır, Suriye ve Libya arasındaki 3 lü federasyonun parçalanmasını önlemiştir. Zaten Enver Sedat ve Kaddafi'nin, Nümeyrî'ye yardımları buradan ileri gelmektedir.

Tamamen dağılmaya yüz tutmuş arap âleminin parçalanması belki biraz gecikmiştir. Ama, İsrail karşısındaki yekvücut olması da imkânsız gibidir. Ortadoğu'daki bu beklenilmeyen yeni gelişmeler, aslında İsrail'in ateş-kes devresinde düşündüğü Amerika Rusya adlı ikiz kardeşine uygulattığı plânlardır.

Arap âlemi, başlarında esen fırtınanın gerçek sebeplerini bilemediği. Rusya'nın Ortadoğuda niçin bulunduğunu ve ne aradığını anlayamadığı müddetçe daha beklenmedik çok hadiselerle karşılaşacaktır.

Doğum Kontrolü Hiçbir Derde Çare Değildir

Geçen hafta yapılan Nüfus Planlaması Seminerinde konuşan Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Prof. Türkân Akyol; Türkiye'de süratle yükselen nüfus artışının önüne geçmek için nüfus plânlanmasının şart olduğunu belirttiikten sonra şöyle demiştir: «İkna yolu ile fertlerin düşünce ve davranışlarında değişiklik yaratılmalı, bu hizmetin kendilerinin iyiliği için olduğu, dine ve ahlâka değerlere karşı olmadığı izah edilerek hizmetin verimli olması için gerekli ortam yaratılmalıdır.»

Prof. Türkân Akyol'un şahsına bir diyeceğimiz yoktur. Ama nüfus plânlanması gibi bir meselede susamayız. Zira her ne kadar nüfus plânlan-

ması memleket için faydalı gibi gözüküyorsa da aslında millî bir felâkettir. Zira nüfus plânlanması doğrudan doğruya gelecek nesillerin hayatına yönelmiştir. Bir aile hangi dönemde doğacak çocuğunun nasıl olduğunu bilemez. Onun için yaşamasını önüne geçilen çocuk belki daha zeki ve kuvvetli olacaktır. Öte yandan memleket nüfusunun azalması hiç te arzu edilen bir mesele değildir. İktisadî meseleler yeter sebep değil: Çünkü ülkemiz 100 milyon nüfus besleyebilir. Yapılacak şey ekonominin millileşmesidir. Fakat biz nüfus plânlaması diyerek gelecek nesilleri mahvına sebep oluyoruz.

Ayrıca bu mesele, ahlâkî bir buhrana da sebep olur. Çünkü

bu metodları öğrenen genç kız aklına gelen erkekle gayri meşrû münasebet kurar fakat hamile kalmaz. Bu gayri ahlâkî bir hal değil midir? Nüfus plânlanmasının dine aykırı olup olmadığına gelince, bu konu ancak ehline araştırılır incelenir ve ona göre bir hükme varılır.

Ancak şunu belirtelim ki nüfus plânlaması emperyalist bir kuvvetin milletlere karşı yürüttüğü biyolojik ve ideolojik harbin neticesidir. Bu konuyla ilgili olarak bir de uluslararası Aile plânlaması Federasyonu kurulmuş olup yayınladığı raporda 49 ülkede nüfus plânlamasının yapıldığını açıklamıştır. Nüfus plânlaması kendi hayatımızı imha demektir. Nüfus plânlaması yerine servetimiz gerçek emperyalizmin elinden alınıp gerçek sahiplerine tevdi edilmelidir. İşte o vakit ülkemiz dört kat nüfus doyurabilecektir.

millet bünyesini
çürüten zehir

Alkol

— 12 —

İstiklâl harbini müteakip emperyalizmin Türkiye'deki bütün tesirlerini yok etmek üzere sion emperyalizminin ve emperyalizminin maşası; bar, meyhane, umumhane gibi yerlerin açılmasında ve millet hayatına girmesinde baş sorumlu olan mason localarını, misyoner ocaklarını kapatmak icabederken hertürlü gayri-İslâmî, gayri ilmi yaşayışların yayılmasına müsaade eden ve o şekilde bir vasat hazırlayan, Hristiyanî, materyalist ve sionist kültürlerin koğulması gerekirken millî kültür, millî iktisat, millî devlet ve İslâm'ın gerçeklerini bütün millet evlâtlarına duyurmak neyin ilim, neyin nazariye, neyin hakikat ve neyin safsata olduğu milletin evlâtlarına anlatılması gerekirse kendi kendine sömürkeleşmenin neticesi olarak beynelmilel millet düşmanlarımızın ajanlarına bozgunculara servet kapıları açıldı ve millet mücadelesine ihanet etmelerine mani olunmadı...

Her insan tabii ve ideolojik yapısının icabı, yaptığı ve yapacağı hareketlerde bir otokritiğe sahiptir. Sağlam karakterli insanlar alacağı kararlar, yapmış olduğu hareketleri, içerisinden geçen hislerini, düşüncelerini bu otokriğin süzgecinden geçtikten sonra cemiyet içinde normal bir hayat sürerler. Eğer bu otokritik kalkarsa fert anormalleşir, ideolojik yapısı bozulur. İdeolojik yapının bozulması ile, onun yaşama şekli olan hareketler de bozulur, yani şahsın iman ve eşya ile münasebetleri anormal bir hal alır. Artık o insan ilmi açıdan bir hastadan başka birşey değildir. Halkımızın tabiri ile «tumarhanelik» hale gelmiştir. Cemiyet ve eşya ile münasebetleri anormalleşen insan; kendi ve etrafı için tehlikeli olmaya başlamıştır -ki daha önce gördüğümüz gibi bunlara (deli) denir o şahsı her türlü işten, vazifeden el çektirip tecrid etmek tedavi etmek lâzımdır. Hele bu tip insanların milletlerin başına lider olarak geçirilmesi ise o milletin esarete düşmesi demektir.

İnsanın normal bir hayat sürmesinde bu kadar rolü olan otokritiği alkol kaldırır. Alkölün bu özelliğinden millet düşmanları faydalanmasını iyi bilmislerdir. İçkinin, fuhşun, kumarın, her türlü sefahat hayatının sürdüğü bir yaşayışı normal hale getirmişlerdir.

Daha önceden de biloyruz ki insanda otokriğin(otokontrolün) kalkması, sonucu: şahıs kendine güveni artar, karkaksa deli cesareti olur, acizse otoriter olur. Böyle insanlar bir mesele ile karşı karşıya kaldı mı hemen içkiye sarılır. Ondan sonra karar alır. Cesareti olur, emir verir, plânlar çizer konuşur. Önceleri bu şahsın yaptığı işlerin, aldığı kararların neticesi iyi gibi görülür. Halbuki ilmen sabittir ki o anda beyin fonksionları ciddi bir şekilde zayıflamıştır. Hatta 20 gr. alkol alan bir şahsın alkolden evvelki kadar hesap yapamadığını görmüştük. Esasında içkili iken alınan kararlar verilen emirler yanlıştır, anormaldir. Eğer o şahıs milletlerin başında liderlik gibi mevkiilere sahipse o millet için felâkettir. Zira insanın ve ilmin kanunlarına uymamanın cezasını onlarla beraber başında bulunduğu millet çeker.

Yahudi protokollerinde «Ben düşmanımın başına sahte, birşeyden anlamayan hatta Yahudi düşmanı liderler geçiririm» der. Bunlara itibar edilmemelidir. Çünkü bu yahudinin asırlık tecrübesinden çıkardığı bir taktir. İşte bu hain sion politikasının sonucu korkarlar, acizler, liyakatsizler, ruhen hastalar milletlerin kaderinde söz söylemişler, insanlığın bu günkü duruma düşmesine sebep olmuşlardır.

İlmin ve tekniğin bu kadar ileri olduğu insanın imkânlarının hudutsuz genişlediği bir devir de insanoğlu huzursuz duruma düş

müştür. Açık bir misal vermek gerekirse, maddî ve ilmi imkânların zirvesine ulaşmış görünen Amerika'da saat başına bir intiharın düşmesi neyin ifadesidir? İnsanoğlunun ne kadar buhrana düştüğü buradan anlaşılabilir.

Sosyalist maskeli komünistlerin bir cennet olarak tarif ettikleri Rusya-Çin blokunda insanın yaşayışını zulüm kelimesi bile anlatmaktan aciz kalır. Komünist zulmü altında inleyen insanlar intihar etmek fırsatını bile bulamadan öldürülmektedir. Bütün komünist memleketlerde yaşayan insanların açıkli durumu zakomünist memleketlerde yaşayan insanların açıkli durumu zaman zaman komünist şeflerinin ağzından kaçmaktadır.

Dünyada sol idolojinin hakimiyeti devam ettiği müddetçe bu zulüm dinmeyecektir. Rusya'da kanlı bir diktatörlüğe, Amerika'da sinsi bir yılan zehirine dönen sol ideoloji; Hindistan'da insanı et yerine ot yedirecek, inek kuyruğu öptürecek kadar aşağılamıştır. Bugün sol ideolojilerin emperyalizme dönüşmesi sonucu meydana gelen dünyadaki emperyalist sistemler, en kanlı devrini yaşamaktadır. Fakat şurası unutulmamalıdır ki bir ideolojinin vahşileştiği azdığı devir, sonunun yaklaştığını gösterir. Bunun tarihte misalleri çoktur. Ne zaman ki Roma imparatorluğu eski mazbut yaşayışını bırakarak, fuhşun, kumarın, içkinin batağına düşmüş çok geçmeden koca imparatorluk yıkılmıştır. Bu durumu eski Yunan'da Lüt kavminde İran'da hatta Osmanlı imparatorluğunun son zamanlarında bile görebiliriz.

Amerika'da, Rusya'da ve bütün Avrupa memleketlerinde homoseksüellik almış yürümüştür. Bu ülkeler zamanımızda batı medeniyetinin temsilcisi durumunda olan memleketlerdir. Batı medeniyeti temeli itibarıyla kendilerinin de itiraf ettiği gibi-Yahudi-Yunan kültürüne dayanır. Yani emperyalist bir kültürün tezahürüdür. Ve bugün son anlarını yaşamaktadır. Zira Dünya inkılaplarının ve beşer tarihinin, insan ve cemiyetin kanunları bu nu göstermektedir.

Sol ideolojiler ve onların cebrileşmesinden meydana gelen düzenleri yıkılacaktır. Önümüzdeki çağlar Hak'kın hakimiyetinin çağlarıdır. İlmî olan insan ve eşyanın kanunlarına uyan sağ ideolojinin düzen haline geldiği çağlar olacaktır. Bu mesut günleri bütün milletlere beraber milletimiz de görecektir. Tarimin şaşmaz akışı budur. Bunu kim inkâr ederse, karşı çıkarsa; gayri millî hareket ettiğinden, insan ve eşyanın kanunlarına uymadığından, her şeyin üzerinde Hak'kı reddettiğinden gerçek gericidir, Yobazdır, emperyalisttir Millet düşmanıdır.

Netice olarak deriz ki; millete ve millet evlâtlarına ve milletin içki, kumar, fuhuş v.s.... gibi gayri millî yaşayışlardan azade her yaşayışına; gerici, medeniyetsiz... yaftasını yapıştıranların ismi ve sıfatı ne olursa olsun, kendisi gerçek gericidir, manyaktır, Dipsomanyaktır, paranovaktır, millet düşmanı haindir. Zira senelerce önce Hak'kın ortaya koyduğu bugün ise ilmin doğru ladiği gerçek budur. Hülâsa, düşüncesi ve yaşayışı gayri ilmiğe düşen herkes gerçek gericidir.

Millet ideolojisinin rehberliğinde, yapılan Millî Mücadelemiz, senelerdenberi millete nice ilim, medeniyet maskesi altında telkin edilen içki, kumar, sigara... gibi gerçek gericilik hareketlerini ortaya çıkarmaya devam edecektir. Sonunda milletin mücadelesi zaferle bitecek, her türlü gayri İslâmî, gayri millî yaşayış ortadan silinecek, milletimiz tarihte lâyık olan yerine oturacaktır. Bu böyle bilinmelidir.

SON

Erim, Kıbrıs Hakkında Böyle Konuşmamalıydı

Kıbrıs meselesinin tekrar kritik bir döneme girdiği son hafta içinde Yunanistan'ın «Atina Ajansı» Başbakan Nihat Erim'in bundan 2 hafta önce Kıbrıs konusunda verdiği demeci yayınlamıştır. Başbakan Erim, 15 Temmuzda ajansın genel müdürü H. Bitsidis'e «Balkanlarda ve Kıbrıs'ta Türk - Yunan ilişkileri» konulu bir mülakat vermişti.

Ancak bu mülakatın bazı enteresan bölümleri mevcuttur. Ajansın belirttiğine göre Erim Kıbrıs hakkında şunları söylemiştir: «Sizi temin edebilirim ki, Yunanistanla Enosis tehlikesi olmadığı sürece Türkiye Kıbrıs'ın paylaşmasını asla düşünmemektedir. Zaten paylaşmanın Türkiye gibi bir ülke için ne anlamı olur? Biz Kıbrıs topraklarının bir kısmını ilhak etmek istemiyoruz. Hem bu toprağı ne yapacağız? Tür-

kiye'de yeteri kadar toprağımız var. Umarım ki Yunan hükümeti de aynı zihniyetle hareket etsin. Zaten içimde Başbakan Yorgi Papadopolos'la bir sonuca ulaşacağımız hissi var.»

Biz Başbakan Erim'in sözlerini biraz hayret, biraz da üzüntüyle karşılamış bulunuyoruz. Çünkü Erim'in Atina ve Kıbrıs Rum yönetimi hakkında bu kadar iyi niyet beslemesini bir türlü iktidar koltuğuna sığdıramadık. Ortada bir gerçek vardır. O da Makarios'un Enosis'i herşeye rağmen gerçekleştirmek istediğidir. Enosis nedir? Enosis, bilindiği gibi Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhak edilmesi demektir. Ve Makarios bunu istemektedir. Bu demektir ki Makarios Yunanistan'a karşı değildir. Zira karşı olsa Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhakı demek olan ENOSİS'i istemezdi. Aynı şekilde Yunanistan da Ma-

karios'a karşı olamaz. Çünkü Makarios'un Enosis'ini doğuran Yunanistan'dır. Bütün bunlar meydana geldikten, Yunan hükümetinden veya onun bir ferdinden samimiyet beklemek gülünç olur.

Öte yandan Erim'in Kıbrıs'ı kast ederek: «Hem bu toprağı ne yapacağız? Türkiye'de yeteri kadar toprağımız var» şeklindeki sözleri Türk efkârı umumiyesinde son derece garip karşılanmıştır. Çünkü Kıbrıs meselesi bilmem kaç bin kilometrekarelik toprak meselesi değildir. Kıbrıs meselesi millî bir meseledir. Kıbrıs'ın her karış toprağında binlerce millet evlâdının kanı ve kemiği vardır. Bu mukaddes toprakların palikaryanın pis çizmesiyle çignenmesi ne hangi duygu müsaade edebilir? Kıbrıs meselesi millî otoritenin mi henk taşıdır. Türk Devletinin Dün-

ya efkârı umumiyesindeki askerî ve siyasi prestijinin ölçüsüdür. Ve Kıbrıs meselesi sınırlamızı dışındaki milyonlarca esir kardeşimizin ıslak lâl mücadelesinin müşahhas sembolüdür. Bu meselenin millî menfaatler istikametinde halli; Batı Trakya, Kerkük, Doğu ve Batı Türkistan, Kafkaslar, Kırım gibi nice millî meselelerimizin çözülmesinde anahtar olacaktır.

Kıbrıs, Türkiye'nin müdafaasını çok yakından ilgilendiren ve düşmanlarımızın eline geçtiği zaman kıymeti çok daha iyi anlaşılacak olan bir stratejik mevkiî işgâl etmek tedir. Eğer burnumuzun dibinde Rus füzelerinin ucunu görmek istemiyor sak Kıbrıs toprağının her taşının değerini unutmamalıyız.

Vatandan bir karış toprak vermek için şehid olanların hatıraları Bay Erim'e ithaf olunur.

«Mukaddes Kin»

Mehmed Taçdiken

Karanlık odanın perdesini kaldırarak, açtığı pencereden kafasını uzattı. Ve yukarı kaldırıncı uzunca bir ıslık çaldı. Dışarıda soğuk yamandı. Ayna anda bir kedi çivikliğiyle somyasını gıcırdatarak aşağı atladı. Güçlülükle buğduğu kibriti çakarak, gaz lambasını yakınca donuk bir ışıkla oda aydınlandı. Yüzünü buruşturarak yorganın düzeltirken, yorganın söktük yerinden dökülen kirli pamukları top layarak, içine tekrar sokuşturdu. Yer de duran yırtık ayakkabılarının üstüne basarak, dışarıya çıktı. Biraz sonra yüzü ıslak olduğu halde içeri girdi. Cebinden çıkardığı mendille, yüzünü, kollarını kuruttu. Kırık ta rağıyla saçlarını taramaya çalıştı. Titreyen yarı çıplak vücuduna geçirmek için duvarda gazete kâğıtları üzerindeki yırtık esvapları karıştırdı. Evet hepsi iki gömlek ve bir ceket-ten ibaretti. Gömleklerin en eskisini giyerken; «Allahım buna da şükürler olsun. Ya bunu da bulamasakdık» diye şükranını belirtti. Takriben 25-30 yaşlarında vardı. Duvardaki kırık aynayı avucunun ortasına alarak gür bıyıklarının düzeltti. Sonra gazete kâğıtlarını nemli beton üzerine yaya rak, bir naylonan çıkardığı seccadeyi serdi. Ve namaza durdu. Selâmı verip duasını yaptıktan sonra ayağa kalktı. Gözlerini daracık oda-da gezdirdi. Hayatı bütün ağırlığıyla omuzları üzerine almış Murat'a uzun uzun baktı. Tipili bir gecede kahve köşesinde üşümekten kıvrandığı o anı hatırladı. Meğer iki gün ağzına lokma koymamış. Zavallının ne çalışacak bir işi, ne barınacak bir yeri varmış. Anadolu'dan iş bulup çalışmak hülyasıyla çıkmış yola. Fakir bir aile çocuğuymuş. Ve haline acıyıp da almışlardı yanlarına. Murat'ın o hali öyle dokunmuştu ki.. Adam, kendisinin ilk defa bu meşum şehre indiği günleri hatırladı. Park köşelerinde uykusunu dağıtan, gece bekçilerinin beyninl zonklatan düdüklere kulaklarında uğuldadı. Yatacak yer bulamadığı için sabahlara kadar arşınladığı yolların hesabını yaptı. Allahım bu ne sahipsiz, bu ne gaddar bir yerdi. Burada Allah rızası için fukaraya, düşküne, yardım edecek bir tek insan yok muydu acaba? İnsan acından ölse, kimsenin ne kılı kıpırdıyacak, ne vicdanı sızlayacaktı. Ne olursa olsun iki som-yayı yanyana çatmak pahasına Murat'ı yanlarına almalıydılar. Öyle ya neden bir kişivi daha barındırmazlardı. İki yatak iki tane de yorganları vardı. Birleştirince işler tamamdı.

Murat'a tahtadan bir tezgâh yapmışlardı ve o günden bu güne Murat simitçilik yapıyordu. Çok kısa bir anda gözlerinin önünden geçen

hadiseler onu ister istemez yine üz-müştü. «Acaba» dedi. «Bu memleketin sahibi yok mu? Bu memleketin büyüğü yokmu? Varsa bunlar bize neden sahip çıkmıyor. Aç kalsak açlığımızı bilmez, açık kalsak açık kaldığımızı bilmez.» Sonra ellerini havaya açıp gözlerini ulvi bir duyguyla parıldatarak «Allah'ım sen büyük-sün» diye ilâve etti. Arkadaşı Osman gözlerini oğuşturarak başını kaldırdı: «Vakit nasıl Süleyman» diye sordu. «Namaz oldu» cevabını alınca fırladı. O büyük bir çeviklikle kapıyı açıp dışarı çıkınca usulca, hâlâ uyumakta olan Murat'ın başına giderek, onu da uyandırdı. Namazlarını kılınca üzerlerine ceket aldılar. Süleyman bir abi şefkatiyle Murat'a dönerek «biliyorsun biz sabahları yemiyoruz, öğleyin çalıştığımız yerde veriyorlar. Fakat sen ye Murat, karnını simitle doyur. Hattâ siftah yapınca çay da iç, aç kalma Haydi kardeşim şimdi çık da akşama erken dön. Allah yardımcın olsun.» Murat kafasını yerden kaldırdı. Kara gözleri yaşla dolmuştu. «Süleyman abim hakkınızı nasıl öderim. Allah sizden razı olsun» diyerek ellerine kapandı. Öpmek istedi. Fakat Süleyman müsaade etmedi. Hafif bir tebessümle ellerini sağ eliyle okşadı ve «Vazifemiz» diye teskin etti.

Murat, üç adımlik koridoru geçti. Kapının arkasındaki sopayı çekerek kendini sokağa attı. Güneş yeni doğmak üzereydi. Dışarıda dondurucu bir soğuk ve sokaklarda ölüm sessizliği vardı. Murat için soğğun bir ehemmiyeti yoktu. Yeter ki akşama birkaç kuruş kazanabilsin ve hiç olmazsa bir yemek parasını çıkarabilirdi. Birkaç adım ilerledikten sonra kulakları ve burnunun ucu kızarmağa başladı ve insana hü-zün verici, yüreğine kan ağlatıcı bir ses tonuyla «Açma, çatal, çörecek, simiit» diye bağırmağa başladı. İlerliyor, sokaklar caddeler geçiyordu. Gözleri hep camlardaydı. Camlar da boş değildi. Hemen hemen her camda bir kadın kafası görölüyor, fakat, hepsinin de simitçi-den başka kişiler beklediği bakışla-rından okunuyordu. Murat, camlara bakmaya utanır hale gelmişti. Fakat şu ayazda müşterisini camlardan başka nerede bulabilirdi ki? Kulakları uyuşmuş, artık soğğu bile duymaz hale gelmişti ve hâlâ siftah yapamadığı için karnı açtı. İnsan nefesini kesen Serencebey yokuşunu tırmanırken tekrar aynı tonda bağırdı: «Gevrek simit var, açma var, çörek var» ileriden bir kapı açılınca ümit-le nefes nefese koştu ve dışarıya çıkan adamın ona hiç aldırmadığını görünce, gayriihtiyari boynunu sağ

omuzu üzerine bırakıverdi. Derin bir nefes alarak ve birşeyler mırıldanarak yoluna devam etti. «Simitçi» diye yeniden bağırdı. Yanında duran büyük apartmanın en üst katlarından bir genç camı çalıyordu. Kafasını kaldırdı, adeta milyoner olacmış gibi sevindi, kapıya vardı. Bir nefeste merdivenleri çıktı en üst kata geldiğinde epeyi yorulmuştu. Korkarak zili çaldı, bekledi çıkan olmadı. Aynı ürkeklikle zile yeniden bastı. Neden sonra kapıya genç bir kadın çıktı. Murat'ı çorapsız ayaklarından, morarmış kulaklarına kadar süzdükten sonra alaylı bir tavırla; «Söyle ne istiyorsun» diye tersledi. Murat, bu ses ve alaylı konuşma karşısında mahcup oldu. Gür kaşları altındaki kara gözleriyle sırtındaki simit sandığını işaret etti. «Camdan çağırıştınız da» aynı anda çok sert bir hareketle kapı yüzüne kapandı. Bir an yerinden hareket edemedi. Çok içliydi. Dayanamıyordu bunlara. «Acaba içerdekiler dün öğleden beri ağzına hiçbirşey koymadığını biliyorlar mıydı? Ki fırının parasını dahi ödeyemiyorum. Biz de bu milletin evlâdıyız. Ne günahımız var ki? Bu şekilde bir hayat istemiyorum. Ama hiç olmazsa bana da insan muamelesi yapsalar, ben de insanım. Ben de bir izzeti nefis taşıyorum. Onurumu kırmasalar.» Yavaş yavaş merdivenleri indi. Dışarıya çıktı ve tekrar yokuşa tırmandı. «Allahım zulme ve zalime fırsat verme, mahzunları sen koru» duasının arkasından yine bağırarak ihtiyacını hissetti. «Simitler tazeee» ve hâlâ dondurucu soğuk, Murat'ı cazibesi altında tutuyordu. Niyeti Yıldız yoluyla Ortaköy'e inmek, okul kapılarında hava soğuk olduğu için simitçi az olmalıdır, fakat ne pahasın olursa olsun akşama yemek parasını kazanmadan eve dönmek niyetinde. Dev apartmanlar arasındaki ıssız sokaklardan ilerleyerek Çırağan'a indi. Yıldız yokuşunda beş simit satmıştı. Şimdi bağırarak Çırağan'ın ara sokaklarından iniyordu. Gözleri hâlâ müşteri ararken görül-meyecek şeylere şahit oluyor asıl bunlar Murat'ı şirazeden çıkarıyor-du. «Allah'ın kahrına uğrasın böyle şehir» diyerek için için kendisini yiyordu. Bu anda yine bir apartmanın camının çalındığını duydu. gitmek istemedi. Yan gözüyle baktı. Hâlâ çalınmakta ısrar edildiğini görünce isteksiz adımlarla kapıya doğru ilerledi. O kapıya vardığında, kapı açılmıştı. Murat'ı kapıda iki küçük çocuk karşılamıştı. İki tane çörek al-dılar parayı almak için içeriye gidince içerdeki konuşmalar Murat'ın kulağına kadar geliyor ve Murat da ister istemez bunlara kulak misafiri oluyordu. Gayet bozuk bir şiveyle kadın kızına bağıriyordu. «Mari çıkarken doğum kontrol hapini unut mayasır!» Parayı getiren küçük çocuğa öfkeyle baktı. Kim bilir şu Mari denen ablası kaç Türk erkeğinin kanına girecek onlara öldürücü zehrini akıtacaktı. Büyük bir hırsla parayı kapı. Biran içeri girip orospuyu milletin tertemiz evlâtlarını kirletmeden gebertmeyi düşündü. Fa-

kat sonu ne olacaktı? O ölünce herşey bitecek miydi? Hayır. Şu halde geri dönmekten başka birşey yoktu. Kapıda korkudan buz kesilmiş gayrimüslim çocuklarına son defa kınle baktı. Fakat bu çocukların günahı neydi? Tezgâhını sırtına yükleyerek sokakta kayboldu.

Sırtında tezgâhıyla, kesilmeyen soğukta yapayalnız Ortaköy yolunu tuttu. Yollar bomboştı. Vızır vızır geçen taksi, otobüs gürültülerinden başka ses işitilmiyordu. Murat, Ortaköy'de sıcak bir çay içebilmek haliyle koşar adım ilerliyordu. Fakat ne kadar karnı tok olsa, ne kadar çay içse, hattâ bey rahatına paşa konforuna sahip olsa mutlu olamazdı. Bu insanlar, bu şehir ve bu şekildeki bir hayat nasıl mutlu edebilirdi? Henüz düşüncelerinden kurtulmadan Ortaköy'e gelmişti. Lâkin farkında değildi. Durağı görünce gözleri açıldı. Kendini topladı. Karşıya geçmek istedi. Sağına soluna bakıp karşıya geçerken, bir anda bir şeyin tezgâhına kuvvetle çarptığını hissetti. Aynı anda kulakları cınlatan bir fren sesi duyuldu. Tezgâhına taksi çarpmıştı. Ve henüz borcunu ödeyemediği simitler yuvarlanarak çamurlar içine düşmüştü.

Murat, neye uğradığını şaşırıldı. Düşen simitlere deli gibi bakıyor, onları tutmaya çalışıyordu. Kafasını kaldırıncı, boynunu çeviremeyen, koca göbekli, iri dudaklı ve sadece çenesi üzerinde bir tutam sakal bulan bir çehreyle karşılaştı. Normal insan kılığında çıkmış bu adamı, çehresiyle, iri vücuduyla, eğer para bulup da Gülhane Parkı'nda görseydi, belki yaban domuzlarına benzetebilirdi. Ama şimdi hiçbir şey benzetememişti. Adam burun bükerek taksinin kapısına dayanırken «pis simitçi» diye söylendi. Taksinin içine atladı. Bir kahkaha basıp, hızla uzaklaşırken, Murat arkasından bakakaldı. Titreyerek ayağa kalktı.

Simit tezgâhına bir tekme patlattı. Civar camlardan herkes olanları seyrediyordu. Sonra müthiş bir feryat bastı. «Allahın kahrına uğrasın böyle insanlar, bunun gibi şehir. Durulmaz böyle yerde. Gitmeliyim. Ne pahasına olursa olsun. Memleketime gitmeliyim, dönmeliyim geldiğim yere.»

Ve hemen bütün gücüyle Murat alabildiğine koştu. Soğğa, memleketinde onu büyük bir ümitte bekleyen yoksul insanlara ve akşam gelmedi diye saatlerce un çorbasını bekletecek olan Süleyman'a aldırma dan, bir an bile onları aklından geçirmeden var gücüyle koştu. Burada milyon verseler durduramazlardı artık. Bu hain insanlar, bu meymenetsiz şehir fakir simitçinin hafızasında acı bir hatıra olarak yıllarca yaşayacaktı. Ağaçlar arasında kaybolurken, gayrimüslimlerin oturduğu eski acayip ve kozmopolit binalardan habis kahkahalar duyar gibi oluyor, kalbinde ebediyyen kalacak olan mukaddes bir kin peyda ediyordu.

RÖPORTAJ

Hürriyetin Kıymetini Biliniz

— Macaristan'ın hürriyet mücadelesini yürüten şövalye İmre Toth.

20. Yüzyılda zalim devletlerin kırbağı altında inleyen insanların olması, insanlık adına vüz kı zartıcı bir durumdur. Fakat, menfaat ortaklığı ya ömiş olan emperyalistler bu durumlarını kolaylıkla gizleyebilmektedirler. Bunlara karşı milletin kurtuluş mücadelesi ise derinden derinden kaynamaktadır. Zulmün kırbağı bert arafa ulaşmamaktadır. Milletin kurtuluşunu dilevenler dünyanın her yerinde çırpınırlar. İşte İmre Toth'da bunlardan biridir. Macaristan'dan Türkiye'ye gelen Sayın İmre Toth sorularımızı lütfedip ce vaplandırdılar. Aşağıda bu röportajı okuyacaksınız.

Prof. Şövalye İmre Toth kimdir?
Macar Askerî Akademisi sabık profesörüdür. Halen 1956 Macar hürriyet savaşı muharıpleri Dünya Komitesi Ebedî Onursal Başkanı bulunmaktadır. Hâlen Ankara'da ikamet etmektedir.

Aşağıdaki satırlarımızda Sovyet Emperyalizminin zulmü altında inleyen Macar milletin davasını dünyaya duyurmaya çalışan sabık Macar Askerî Akademisi profesörü İmre Toth'la yaptığımız röportajı bulacaksınız.

Soru: Sayın Profesör, Sibirya esir kamplarında bir müddet kalmışsınız. Bu nasıl oldu? Okuyucularımıza kısaca anlatır mısınız.

Cevap: 1941'de üstegmen olarak Sovyet sınırına gönderilmiştim. Daha sonra yüzbaşı ve savaşa sona ermeden binbaşı oldum. Aynı zamanda Macar Askerî Akademisi'nde profesördüm.

Savaş bittikten sonra Macaristan'ı işgal eden Sovyetler, beni Macar Komünist Halk Mahkemesi denilen mahkemeye verdiler. Bu mahkemenin tek bir Macar üyesi yoktu, başkanı yahudi ve iki üyesi Slav, diğer iki üyesi ise çingene idi. Mahkeme beni ölüme mahkûm etti, fakat Sovyet Komitesinde bulunan bir Kırım Tatar subayı beni kordu ve ölüm kararını müebbet hapse çevirtti. 1945 yılının 11 Haziranında Sibirya'ya gönderdiler.

Soru: Kampta başka hangi milletler vardı?

Cevap: Çok sayıda Kırım Tatar, Azerbeycanlı, Tacikistanlı Türk, Avusturyalı, Macar, İtalyan ve Alman askerleri ile karşılaştık.

Soru: Takriben kaç kişiydiniz?

Cevap: Aşağı yukarı 20 bin kişiydik ama bu sayı devamlı olarak değişiyordu. Çünkü bir tanesi ölse

yerine iki bin tanesi geliyordu.

Soru: Yiyecek ve giyeceğiniz nasıldı?

Cevap: Günde 400 - 500 gram ekmek ve biraz haşlanmış sebze, o kadar. Giyeceğimiz ise zulümden, sefaletten ve pislikten ölenlerin elbiseleri idi. Büyük bir kısmı zaten gelirken ölüyordu.

Soru: Ölenleri ne yapıyorlardı?

Cevap: Kamptan aşağı yukarı 10 km. uzakta büyük bir çukura atılıyor. Baharda da iskeletlerini toprağa gömerlerdi.

Soru: Ölüm kampından ne zaman kurtuldunuz?

Cevap: 16 Mart 1951'de kurtuldum ve 42 kiloya inmiş olarak 1951 Ağustosunda Macaristan'a geldim. O zaman bizimle birlikte giden 1480 esirden 104'ü yurda dönebilmişti. Bunların da 60'ı yolda ve 9'u da hastanede ölünce ancak Macaristan'da 35'imiz hastaneden çıkabildik. Eve döndüğümde ne annem, ne de oğlum beni tanıyamamıştı. En küçük oğlum, bu ak saçlı zavallı dilenci de kim diye sormuştu. Oysa o zaman 40 yaşındaydım.

Bir yıldan fazla yatalak kaldım. Bu sırada Macaristan'da komünist rejim yerleşmişti. Sanatçı olduğum halde, dört diplomamla ormanda odun kesicilik, orakçılık, işçilik yapardım. Vali, avukat ve subay arkadaşlarımla böyle ırgatlık yapardık. Okuma yazması dahi olmayan imza atmasını öğrenmek için gece kurslarına devam eden adamlar komünist düzende parlâmentoda nutuk atıyorlardı.

Soru: En çok hangi zümrelere düşmanlık gösteriyorlardı?

Cevap: Bütün aydın zümrelere olmakla beraber bilhassa subay zümresine... Meselâ Katin katliamı sırasında (12 devlete mensup doktorla-

rın teşkil ettiği milletlerarası bir tıp komisyonunun raporuyla vesika lanmıştır.) 25.000 subayı toplu halde ve enselerine kurşun sıkarak öldürmüşlerdi.

Soru: Macar milleti bu zulme bir reaksiyon göstermiyor muydu?

Cevap: Göstermez olur mu?.. Macarların gittikçe artan kinleri 1956 yılının 25 Ekiminde patladı.

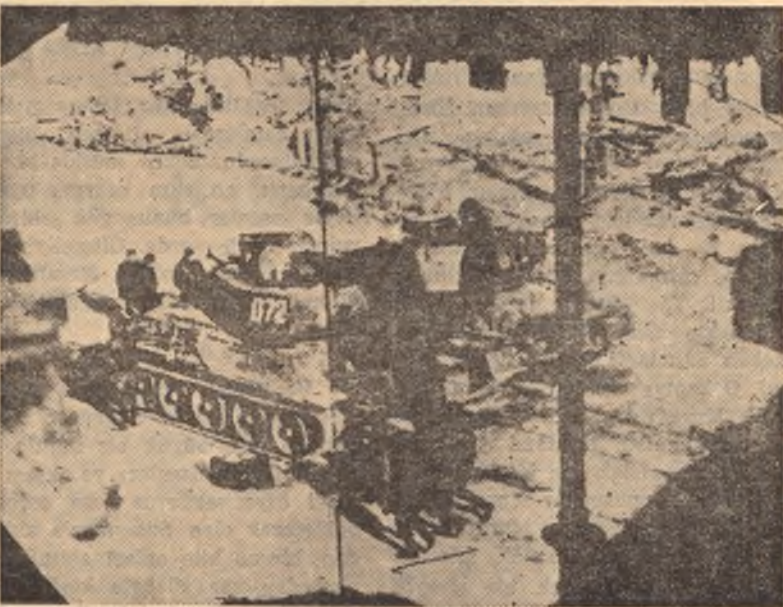
Genç, ihtiyar, işçi, profesör, üniversite öğrencisi binlerce Macar, Sovyet zulmüne karşı ayaklandı. Komünist zulmüne karşı günlerce silâhla mukavemet ettiler. Gasp edilen hürriyetlerini elde etmek için canlarını feda ederek savaştilar. Sokaklarda barikatlar kurdular. Taşla, sopavla bıçakla hürriyet için yiğitçe vuruştular, dövüştüler..

Bunun üzerine Sovyetler üç gün sonra 2500 tankla Budapeşte'ye girdiler. Kadın çocuk demeden kursundan geçirip tank paletleri altında öldürdüler. Bu arada enteresan bazı olaylar da oldu onu da anlatayım. Sovyet ordusu içerisindeki Kırım tatarları ve Kazak Türklerinin birçoğu silâhları ve tankları ile bizim tarafa geçtiler. Yan yana o muz omuza Sovyet Komünizmine karşı vuruştuk.

Soru: Pekî sayın Profesör. Macar milleti komünizmi benimsemiş miydi?

Cevap: Katiyyen! Macar milleti bütünüyle anti komünist ve anti sionistti. Komünizmi verilestirmeye çalışan bir avuç Yahudiydi. Bugün hâlen Macaristan'da devlet kademelerinde ve gizli poliste çalışanların yüzde 70'i Yahudi. geri kalanın büyük bir kısmı Slavdır. Irken Macar olan çok küçük bir azınlıktır. Bizzat Komünist Partisi'ne kavıtlı olan (sırf mecbur kaldıkları için)

Macarlar bile komünist değildir. Yahudi hâkimiyetine bir örnek

— 1956 Macar ihtilâlinde, hürriyet mücadelesi veren Macarlara karşı kullanılan bir Sovyet tankı, birden Ruslara karşı hücum geçmiştir. Daha sonra anlaşıldığına göre tankı yöneten Kırım ve Kafkas Türkleri, Rusların askerî üniformalarını ve rütbelerini kamayla sökmüşler, kanlı bir diktanın zulmüne alet olmamak ve Kafkas dağlarında Moskof kurşunuyla şehit düşen dedelerinin intikamını almak için Macarlarla aynı safta dövüşmeyi bir insanlık borcu bilmişlerdir.

olan «RONAİ»nin Yahudi olduğunu hatırlatmak kâfidir.

Halen bugün Ankara'da da Macar Büyükelçisi olan «Kutaş» gizli poliste albay rütbesine yükselmiş azılı bir siyonist Yahudidir.

Soru: 1956 Macar millî ihtilâlin-den sonra Macar milliyetçileri ne yaptılar?

Cevap: Elbette modern bir orduya, tanklara karşı sopa, bıçak, taş ve tabanca ile daha fazla dayanamazdı. Binlerce insan tank paletleri altında hürriyet uğruna ezilerek öldüler. Ben ve 200.000'den fazla Macar milliyetçisi Avusturya'ya sığındık. Bizden sonra binlerce insanı idam ettiler. Bunlar arasında benim 19 yaşında üniversite öğrencisi kızım da vardı.

Soru: Türkiye'ye nasıl geldiniz?

Cevap: Avusturya'da on sene kadar kaldım. Bayer Müzik konserinde bir Türk diplomatla tanıştım, beni Türkiye'ye davet etti, ben de severek 1966 yılında Türkiye'ye geldim. Halen esir Macar milletinin da vasını Hür dünya milletlerine duyurmaya çalışıyorum.

Soru: Rus veya Çin zulmü altında inleyen diğer esir milletlerin dünya üzerindeki faaliyetleri ne merkezdedir. Bunlarla müşterek faaliyetleriniz var mı?

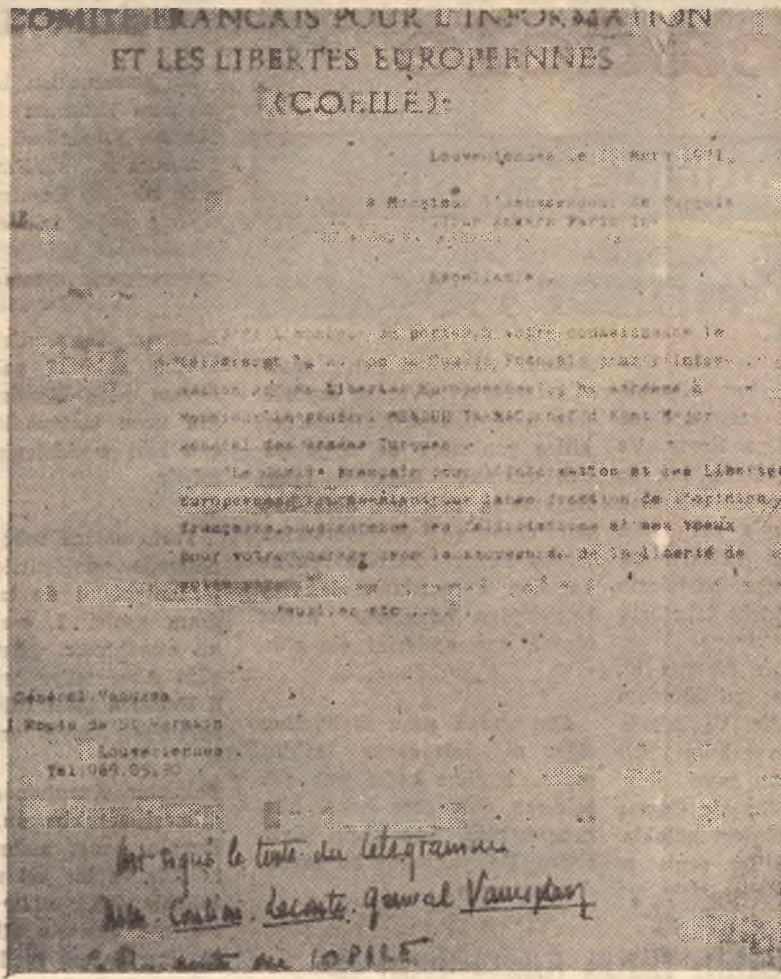
Cevap: Çok devletlerde yani hür memleketlerde Kazak Türkleri Komitesi, Macar Komitesi hattâ anti-komünist Slav Komitesi vardır. Ayrıca Türkistanlı, Polonyalı ve diğer esir milletlerin komiteleri vardır. Bunlarla irtibat kurmaya çalışıyorum.

Soru: Diğer hür milletlerin esir millerleri davasına gösterdikleri yardım ve ilgi nasıl?

Cevap: Bazı hür dünya milletlerinin esir milletler davasına küçük de olsa yardımları dokunuyor. Fakat üzerine bu konuda büyük bir görev düşen Amerika herhalde başına böyle birşey gelmediği için gereken önemi göstermiyor. Bence bu konuda birbirlerine asıl yardım edecek olan aynı kader birliği içinde olan milletler olacaktır.

Soru: Esir milletlerin nasıl kurtulacağına inanıyorsunuz?

Cevap: Rus esaretindeki esir milletlerin kurtuluşu iki şekilde mümkün olabilir. Birincisi Rus Komünist devletinin yıkılmasıdır. Rusya sanıldığı kadar kuvvetli olmadığından Sovyetlerin yıkılışı zor değildir. Çünkü 250 milyonluk Rusya'da komünizmi destekleyen 55 milyonluk Slav ve Yahudidir. Geri kalan büyük çoğunluk Kırım, Azarbecan, Kafkas Türkleri, Türkistanlılar, Ukraynalılar, Moğollar hep anti komünisttir. Bunlara bütünüyle anti-komünist ve anti siyonist olan Macaristan, Çekoslovakya, Polonya'yı da ilâve edersek Rusya'nın gerçek kuvveti ortaya çıkar. Bu yüzden Rusya'nın herhangi bir dış harpte ve büyük bir kargaşalık zamanında yıkılması gayet kolaydır.

FOTOKOPİNİN TERCÜMESİ:

«Avrupa Hürriyetleri ve Enformasyon Fransa Komitesi»

Louviciennes, 15 Mart 1971

SURET:

Sayın Türkiye Büyükelçisine

17 Rue d'Ankara

Paris 16. e.

Ekselans,

Türk Orduları Genelkurmay Başkanı Sayın General Memduh Tağmaç'a hitaben, Avrupa Hürriyetleri ve Enformasyon Fransa Komitesi adına göndermiş bulunduğum aşağıdaki telgrafı bilgilerinize sunarım:

«Fransa kamuoyunun önemli bölümünü temsil eden Avrupa hürriyetleri ve Enformasyon Fransa Komitesi, memleketinizin hürriyetini korumakla göstermiş bulunduğunuz cesareten dolayı takdir ve tebriklerini sunar.»

Saygılarımızın kabulünü...

General Vanuxem

1 Route de St. Germain

Louviciennes, Tel: 969.05.90.

Telgraf metnini imza edenler:

Baylar: Contini, Leconte, General Vanuxem. Cofile ikinci bşk.

Genelkurmay Başkanı Tağmaç'a gönderilen bu mektup, Türkiye B. Elçisine verilmiş. Fakat 15 Mart'ta verilen mektup Tağmaç'a ulaştırılmamış. Mektup sorulduğunda ne Milli Savunma Bakanlığı, ne de Dışişleri Bakanlığı mektuptan haberleri olmadığını söylemiş. Daha sonra İmre Toth'un yakın arkadaşı olan Vauxem, mektubun kopyasını, Sayın İmre Toth'a göndermiş. Ve İmre Toth tarafından Tağmaç'a verilmiş.

Esir milletlerin kurtulmasının ikinci yolu; Hür dünya devletlerinin ve Birleşmiş Milletlerin bu konuda büyük bir dayanışma ve Rusya'ya karşı giriştikleri yıpratma siyaseti sayesinde mümkün olur. Hiç olmazsa esir milletlerin biraz olsun hürriyete kavuşması sağlanabilir. Bu yüzden hür dünya milletlerine ve hususen Türkiye'ye büyük görevler düşmektedir.

Soru: Son olarak komünizmle dört yıl fiilen otuz yıl fikren mücadele eden bir insan olarak sizin Türkiye'deki vatanseverlere söyleyeceklerimiz var mı?

Cevap: Türkiye'yi epey öğrendiğim için gazete ve mecmualarda son olayları takip ettim. Çok üzül-müşüm. Fakat son olarak gerek ordunun komünizme karşı indirdiği

darbe ve gerekse vatan severlerin çalışmalarını gördüğümde içim biraz ferahladı. Bence komünizmin bu kadar yayılmasına sebep üniversite profesörlerinin talebeye Marksizmi ve Leninizmi ders olarak anlatması ve Türkiye'de alabildiğine yayılmış olan komünist neşriyattır. Elbette hocası ne derse talebe oraya meyleder. Bu kızları altı ay Sibiryaya göndermek lâzım, yüzde 99'unun anti-komünist olarak döneceğinden eminim. Bunlar komünizmi sadece kitaptan yaldızlı lâflarla okuyorlar. Ben içinde yaşadım, o cehennem gördüm. Bu yüzden bütün vatan severler! Komünizm gelmeden evvel bütün gücünüzle mücadele edin, yoksa iş isten geçecektir. Komünizm bir milleti esaret zincirine bağladı mı kurtulması zordur.

Ortak Pazar'a Girmeye Kimler Teşvik Ediyor?

Sanayileşmiş veya sanayileşme yolunda olan her memlekette derece derece değişen bir Yahudi hâkimiyeti vardır. Bilhassa iktisadî sahada görülen bu hâkimiyet, millî servetlerin beynelmilel Yahudiliğin kasasına akmasını temin etmektedir. Devlet politikalarına da açıktan açığa yön veren bu Yahudi patentli mali oligarşi nasıl ki Amerika'yı, Vietnam ve Kamboçya ve Laos'ta bitmek bilmez bir harbin tatbikatçısı yapıyorsa, aynı şekilde Rus, Çin, Alman, İngiliz politikalarına da yön verebilmektedir.

9 Eylül 1966 tarihli New York Times gazetesinde, Vietnam'da harbin devamını isteyen 45 imzalı ilânı, mecmuamızın devamlı okuyucuları hatırlayacaklardır. Ve okuyucularımız yine hatırlayacaklardır ki, bu 45 imzanın 31'i D. Rockefeller, Morgan ve Lazard adlı dev Yahudi firmaları etrafında toplanan Yahudi şirketlerine aittir. Zira Vietnam'da devam eden harp silâh fabrikalarının sahipleri olan bu Yahudi şirketlerinin kasasını şişirmektedir.

Aynı oyun şimdi İngiltere'de oynanıyor. Yahudiliğin mali politikasıyla tam bir uygunluk arzeden Ortak Pazar şüphesiz sionizmin iktisadî hedeflerini yansıtmaktadır. Milletimiz için bir mezar olarak nitelendirdiğimiz Ortak Pazar, bugün İngiltere'de bir tartışma zemini açmıştır. Öyle ki, şu an İngiliz parlamentosu bile karışmıştır. Bu konu ile ilgili olarak geçenlerde İngiltere'deki TIMES mecmuasının kos koca bir sayfasını enteresan bir ilân kaplıyordu. Kendilerini bir grup İngiliz aydını diye yaftalayan bu ilân sahipleri, Ortak Pazar'a girmenin hem dünya barısını güçlendireceğini, hem de dünya kalkınmasına etki yapacağını ileri sürmektedirler.

İlân sahiplerini Duke Of Bedford, Peter Benenson, Benjamin Britten, Sir Christopher Cockerell, Owen Davidson, Arthur Gold, Arthur Koestler, Yahudi Menuhin, David Nilven Jnr. Sir John Rothenstein, Jack Solomons gibi katiksiz yahudiler teşkil etmektedir.

Yahudi, bu gibi ilân oyunları ve bilhassa tarafsız gözükmek için İngiliz halkına yön verme çabasındadır. TIMES'deki ilân uyuyan kafalar için ne güzel bir ibret levhasıdır.

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Mal Bulmuş Mağribiler Çoğaldı

Ezanın hoparlörlerle okunması hususunda yapılması düşünülen değişiklikler konusunda Devlet Bakanı Mehmet Özgüneş'in açıklaması malumdur. Bu konuda Diyanet İşleri Başkanlığının, milletin inançlarını rencide etmeyecek, milletin arzularına uygun kararlar vereceğini beklemekteyiz.

Ancak Özgüneş'in sesinden lüzumsuz cesaret bulup deliğinden çıkan pek çok fare kemirecek bir kırıntı aramaya koyulmuşlardır. Hattâ bu istismarcıların bir kısmı yıllardır yapmak istediklerini Özgüneş'in yapacağını zannederek akılları sıra Bakana direktif vermeye kalkışmışlardır. Bu aklı evveller esasında ezanın hoparlörle okunmasına karşı

siyle Anayasa'ya ve lâik devlet anlayışına aykırı düşmekte» imiş. Böyle yazıyor Cumhuriyet'te bay Ziya Ersoy. Ve devam ediyor: «Buna bir de büyük şehirlerde sık sık olan ölümler dolayısıyla her gün defalarca okunan selâların zayıf ruhlar ve ağır hastaların moralleri üzerindeki tahribatını eklemek gerekiyor.»

Bay Ersoy, biz diyoruz ki, ezan ve selâlar müslümanın moralini yükseltir. Ve müslümanın ruhu kuvvetlidir. Biz kimlerin ruhunun zayıf olduğunu biliyoruz. Siz hiç Cumar tesî ve Pazar günleri kulakları sağır eden kilise çanlarını dinlediniz mi? Yoksa sizin mo-

ralinizi yükselten çan sesleri mi oluyor? «Vicdan özgürlüğü» diye bahsettiğiniz yaftayı kilise çanlarına da uygulayacak mısınız? Diyanet İşleri Başkanı'na pek çok defa başvurduğunuz söyleyorsunuz. Acaba Fener Patrikhanesi'ne kaç kere başvurduğunuz da, Hey belâda'dan İstanbul'a kadar ulaşan çan seslerini ele aldınız?

Son olarak şunu söyleyelim: Eğer niyetiniz ezana saldırmaksa bugüne kadar pek çok saldırı oldu ama hepsi hüsrana uğradı. Size peşin söyleyelim. Yol yakinken bu sevdadan vazgeçin.

Kargılı, Hangi Bilim Adamlarını «!» Savunuyor, Açık Konuşsun

Bağısız Senatör Celâl Kargılı Başbakan Nihat Erim'e, sıkıyönetim devresinde tutuklananlarla ilgili bir önerge vermiş ve gözaltında bulundurulmuş gazeteci, yazar ve bilim adamlarının affedilerek serbest bırakılmalarını istemiştir.

Kargılı verdiği önergede «Kültür Bakanlığı'nın ülkemizde kurulduğu an, Türk kültür ve sanatını Türkiye'de ve dünyada en yaygın bir şekilde tanıtan birçok kimselerin de bu bozuk düzene karşı verdikleri mücadele uğruna hapis hane köşelerinde bulunmaları bir talihsizliktir» demiştir. Kargılı yakında, aynı mevzuda bir af kanunu teklifi de hazırlayacağını belirtmiştir.

Bay Kargılı'ya sormak lâzım, şu haksız yere (!) tutuklu bulundurulmuş dünya çapında sanatkarlar kimdir? Biz komünist ülkelerin mutemet savunucuları olduklarını iddia

ediyoruz. Aksini iddia etmek, sıkıyönetimin icraatına ters düşmez mi? Devlet yöneticilerinin verdikleri beyanatlara ters düşmez mi? Hâlâ banka soygunlarının devam ettiği Türkiyemizde vatansever ordumuzun hissiyatına tercüman olunuz bay Kargılı..

Aksi takdirde milletin tarihi kararı sizi ebediyen affetmez. Kargılı'nın beyanatını ayın zamanda komünistlerin, efendileri masonluk ve Yahudiliğin hâkim bulunduğu gayrimillî basın kanalıyla girişecekleri af kampanyasının işareti olarak da kabul etmek gerekir. Bir Nâzım Hikmet, bir Şadi Alkılıç nasıl tahliye ettirildiyse, banka soyguncuları için de aynı seyler düşünülüyor.

Fakat vatansever Türk aydınları ayakta iken, şerefli Türk ordusu vatani savunmadan iken, vatan hainleri perişan olacaktır..

Akademi Üyelerini Millî Güvenlik Kurulu Seçmeli

23 Temmuz'dan beri çalışmalarını Erzurum Kongresi'nin 52. yıldönümü dolayısıyla Erzurum'da sürdüren «Atatürk İlkeleri Komisyonu» geçtiğimiz hafta içinde «Atatürk Akademisi» taslağı üzerindeki çalışmalarını tamamlamıştır.

Erzurum Kongresi'nin ilk toplandığı salonda çalışmalarına devam eden Komisyon, taslağın uzun tartışmalara yol açan bazı maddelerini değiştirmiştir.

Tartışmalara sebep olan ve neticede değiştirilen maddelerden birini de tasarı taslağının geçici 1. maddesi teşkil etmektedir. Bu maddeye göre Akademi'ye seçilecek aslı üyelerin Millî Güvenlik Kurulu'nun tasvip ve teklifiyle

Bakanlar Kurulu'nca tâyin edilmesi gerekiyordu. Akademi Kurulu, hangi mahsuru görmüştür ve bir art niyet mevzu bahis değil midir bilmiyoruz, aslı üyelerin Millî Güvenlik Kurulu'nca seçilmesi hükümünü tasarıdan çıkarmıştır. Buna göre aslı üyelerin 14'ü Millî Eğitim Bakanlığı'nın uy-

gun göreceği müesseselerden, geriye kalan 7 üye de seçilmiş bulunan aslı üyeler tarafından seçilecektir.

Senelerdir ilerilik ve devrimcilik maskeleri ile Atatürk istismarcılığının yapıldığı gerçeği şimdi su yüzündedir.

Marxist görüşlerine ve zihniyetlerine Atatürk'ü siper edenlerin bir kısmı hâlâ ayakta. Dün üniversitelerde bir taraftan «Atatürk geliyor» diye yürüyenerler, diğer taraftan Ankara Cemal Gürsel alanında Atatürk panosunu taşırken gerçek «Atatürk istismarcıları» olduklarını ispat etmişlerdi.

Bütün bunlar gözönünde bulundurularak, ilerde çok değişik problemleri doğurabilecek bir konunun, şahsî inisiyatiflere bırakılmaması yerinde olacaktır. Bu bakımdan, Akademiye girecek fertlerin mutlaka Millî Güvenlik Kurulu'nca seçilmesi gerekir. Böylece, Akademiye birtakım sızmaların ve tavsiyelerle adam almanın önlenmesi mümkün olacaktır.

Arnavutluk'ta Bir Tek Cazî Bırakmadılar

The Economist'in, Arnavutlukla ilgili yaptığı bir incelemede Arnavutluk Komünizminin din anlayışı ortaya konulmuştur. The Economist'i yaptığı incelemede bir zamanlar yüzde 80'i müslüman olan Arnavutluk'ta artık tek dinin komünizm olduğu belirtilmektedir. Aynı yazının devamında sayısız cami ve minarenin yerinde yeller estiği de kaydedilmiştir.

Arnavutlukta uygulanan hareket tarzı komünizmin din anlayışını ortaya koyması bakımından enteresandır. Bir daha anlaşılmalıdır ki komünistlerin «biz dinlere karşı saygılıyız!..» demeleri aldatmacadan başka birşey değildir. Arnavutluk'ta müslümanlara karşı girişilen sindirme hareketi, Rus ve Çin zulmü altında in-

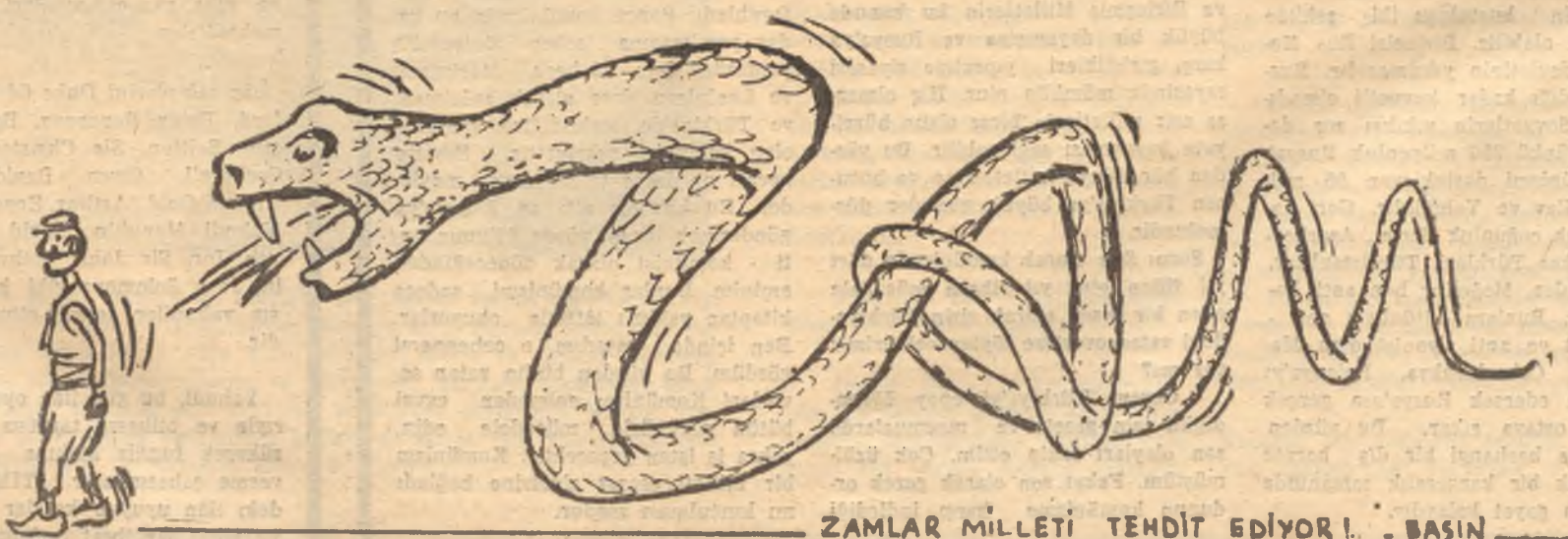
leyen 100 milyon müslüman Türke karşı uygulanan sinsî metotları da hatırlatmaktadır. Türkistan'da 1917'den bu yana 23.000 cami yok edilmiştir. Bugün 250 milyonluk Rusya'da turistlere gösterebilecekleri bir tek cami bırakılmıştır. Rusya, böylece dinlere karşı saygılı olduğunu propaganda yapıyor. Fakat boşuna.

Müslüman milletler Hacca gönderilen 42 Rus'u unutmadı. Din ve vicdan hürriyetinden bahseden 250 milyonluk Rusya'dan Hac için derece 42 müslüman gönderiliyor.

Bırakın dinin emirlerini yerine getirmeyi en basit şekliyle dahi Allah inancına sahip olmanın gericilik telâkki edildiği komünizmden ancak böyle bir uygulama beklenir. Aksini iddia mümkün değildir.

değil, bizzat ezanın kendisine düşmandırlar. Ancak ülkemizde ezana dil uzatan meyhanecibaşlarını çok gördüğümüz için yadırgamıyoruz. Ezanın hoparlörle okunması «ibadete zorla davet» şekline getirilme

ZAMLAR MİLLETİ TEHDİT EDİYOR! - BASIN